

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 5/1999 - 44 pàgines
Sessió Ordinària del dia 10 de juny de 1999

El dia 10 de juny de 1999, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 19/1999, el qual, després d'haver estat modificat a l'inici de la sessió, ha quedat com segueix:

- 1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de patents.
- 2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei sobre drets d'autor i drets veïns.
- 3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal.
- 4- Examen i aprovació, si escau, de l'informe raonat en el que es proposa l'aprovació de la declaració d'utilitat pública i de necessitat d'ocupació de les finques anomenades "El Mitjanès" i "El Bohigó".
- 5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del Codi de la circulació.
- 6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal.
- 7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per a l'ampliació del pont internacional sobre el riu Runer entre les localitats de la Farga de Moles (Espanya) i Sant Julià de Lòria (Andorra).
- 8- Nomenament d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA.
- 9- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general, per escrit de data 7 de maig de 1999, relativa a la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la justícia.
- 10- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels M. I. Srs. Jaume Bartumeu Cassany i M. Rosa Ferrer Obiols, consellers generals, per escrit de data 10 de maig de 1999, relativa a l'estudi d'audiència de l'ORTA.
- 11- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels M. I. Srs. Jordi Torres Alís, Jaume Bartumeu Cassany, Vicenç Mateu Zamora i Simó Duró Coma, consellers generals, per escrit de data 12 de maig de 1999, relativa a la reunió del Comitè Mixt Andorra/CEE celebrada el passat dia 6 de maig de 1999 a Brussel·les.
- 12- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels M. I. Srs. Jordi Torres Alís, Jaume Bartumeu Cassany, Vicenç Mateu Zamora i Simó Duró Coma, consellers generals, per escrit de data 13 de maig de 1999, relativa al Tractat trilateral França-Andorra-Espanya.
- 13- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels M. I. Srs. Jaume Bartumeu Cassany i M. Rosa Ferrer Obiols, consellers generals, per escrit de data 25 de maig de 1999, relativa a l'estructura, funcionament i imatge de l'ORTA.
- 14- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, per escrit de data 8 de juny de 1999, relativa als reglaments que han de desenvolupar la Llei general de l'allotjament turístic.
- 15- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, per escrit de data 8 de juny de 1999, relativa al desenvolupament reglamentari de la Llei de tinença i de protecció d'animals.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Modest Baró Moles
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
M. I. Sr. Miquel Casal Casal
M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles
M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Francesc Mora Sagués
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Joan Tomàs Roca
M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
M. I. Sr. Guillem Areny Argelich
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Jordi Torres Alís i Simó Duró Coma per motius personals.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Estanislau Sangrà Cardona, ministre de la Presidència i Interior; Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Enric Casadevall Medrano, ministre d'Economia; Enric Pujal Areny, ministre de Turisme i Cultura, i Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Josep Àngel Mortés, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.15h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Han estat admeses dos preguntes al Govern amb declaració d'extrema urgència, presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic que s'afegiran a aquest ordre del dia com a punts número 14 i 15.

Han estat publicades al Butlletí número 21/1999, amb data d'avui.

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de patents.

El Projecte fou publicat al Butlletí número 10/1999, del 9 d'abril, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Vicenç Alay, per part del Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, aquesta intervenció, que serà breu, es refereix als tres primers punts, tant a la Llei de patents com a la Llei de drets autors i drets veïns.

Bé, per a nosaltres sembla evident que no es tracta d'unes lleis que siguin decisòries, decisives, en el sentit que poden ser altres lleis -particularment la Constitució i les lleis del capdamunt del sistema de l'ordenament- però entenem que són dos lleis importants. Ja ho va ser la Llei de marques. Són lleis que toquen àmbits com poden ser el comerç, la indústria o, singularment, el tema de la creació, i que són lleis que acaben donant consistència al teixit legal.

Bé, nosaltres pensem que és bo que el nostre ordenament reguli tots aquests temes, tots aquests aspectes, i que no hi hagin buits, amb la qual cosa, anem avançant, i anem donant seguretat jurídica a tota la gent que tracta en aquests àmbits i en aquestes activitats.

Així, el nostre vot, en aquest sentit, serà favorable.

No hem fet esmenes en el nostre cas, perquè entenem que és una Llei d'una complexitat tècnica important i, bé, dels contactes i dels assessoraments que hem tingut, doncs, es desprèn que, tècnicament, és una llei suficientment correcta, o correcta -diguem-ne- i, per aquest motiu, donem el nostre suport a l'aprovació d'aquesta Llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula la Sra. ...

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Enric Tarrado.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Si em permet, jo faré una intervenció pels tres primers punts, també, com el company Vicenç Alay.

La protecció de la propietat intel·lectual ha estat sempre per a l'Agrupament Nacional Democràtic motiu d'interès. No cal recordar que l'inici dels treballs per legislar en aquest camp concret van ser duts a terme per la nostra iniciativa. Avui, ens plau constatar que aquells treballs iniciats fa uns anys tenen una continuïtat.

És essencial oferir una protecció jurídica als propietaris de drets sobre les creacions de l'intel·lecte. D'altra banda, com bé es diu a l'exposició de motius de la Llei de patents, l'existència d'un sistema de propietat industrial harmonitzat és una condició necessària pel bon desenvolupament de nous sectors econòmics. Aquestes són, bàsicament, les raons que ens han de guiar en la voluntat d'aprovació d'aquesta legislació. No podem guiar-nos, en aquest cas, pels possibles beneficis econòmics que la seva aplicació pugui aportar a l'Estat, o qüestionar-nos sobre el cost d'aquesta aplicació. La seguretat jurídica i el desenvolupament de l'economia han de prevaler.

Quant al contingut concret de la Llei, si bé es poden qüestionar certs aspectes molt concrets pel seu caràcter eminentment tècnic, fem confiança, en un primer moment, als tècnics que han treballat en la seva elaboració. En tot cas, la seva aplicació concreta ens dirà si cal revisar-ne la lletra.

Per acabar, permeteu-me anunciar que els consellers del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic votarem a favor de l'aprovació dels tres projectes de llei a debat, és a dir el Projecte de llei de patents, el Projecte de llei sobre drets d'autor i drets veïns, i el Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Guillem Areny.

El M. I. Sr. Guillem Areny:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres farem una defensa per cada tipus de llei.

Bé, sobre la Llei de patents, és un criteri acceptat unànimement per tots els països moderns, que la legislació en matèria de patents influeix decisivament en l'organització de l'economia.

La Llei determina a qui corresponen els drets derivats d'una patent, atribuint-los, en principi, a inventors o als seus drethavents, sempre que la invenció no hagi estat producte de l'execució d'un encàrrec o d'un contracte laboral, ja que, en aquest cas, i excepte pacte contrari, el dret de patent pertany a la persona que ha encarregat el treball.

La Llei té en compte els interessos nacionals, motiu pels quals presta especial atenció al reforçament de les obligacions dels titulars de patents, a fi que l'explotació de les patents es produeixin al país, respectant el que disposen les normes internacionals en aquesta matèria.

La seguretat jurídica i la protecció de les patents front a tercers, exigeix la necessitat de crear i d'organitzar una oficina, en la qual s'hauran d'inscriure les patents, i el titular de les mateixes les quals ja queden establertes per llei.

S'ha de tenir present que el registre d'una patent és molt complex. Prèviament requereix un examen de forma que podrà efectuar l'oficina del país i, després, un examen de fons que haurà de estar analitzat per un laboratori especialitzat amb aquests temes, i que determinarà si la invenció compleix els requisits de novetat, d'avenç d'inventiva, i d'aplicabilitat industrial. Aquesta segona fase, pel moment, no es podrà portar a terme al país.

Per això, el titular disposarà d'un temps prudencial de 10 anys per presentar les proves documentades de la invenció patentada a Andorra.

La Llei inclou la possibilitat que les invencions obtinguin proteccions al país mitjançant una extensió territorial d'una patent europea.

Les accions judicials que els titulars de una patent poden utilitzar, perquè els seus drets estiguin efectivament protegits, s'incorporen també a la Llei. Es tracta d'accions encaminades a evitar la utilització no autoritzada d'una patent, o de la indemnització corresponent, si cal, a retirar el producte dels canals de distribució.

En definitiva, la Llei instaura un dret de patents fins ara desconegut al país, i que protegeix eficaçment els resultats de la investigació.

El vot del Grup Lliberal serà favorable a aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment.

Doncs queda aprovat.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei sobre drets d'autor i drets veïns.

El Projecte fou publicat al Butlletí número 10/1999, del 9 d'abril. No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt, Sra. Rosa Ferrer, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, a nosaltres ens ha semblat més oportú fer una intervenció conjunta per a aquest punt de l'ordre del dia, i pel punt anterior que s'ha debatut. Però ens ha semblat més oportú fer-ho ara, en la mesura que, en aquesta Cambra, ja es tindrà coneixement del contingut de les dos lleis, o dels dos punts de l'ordre del dia. I fem aquesta intervenció conjunta, perquè entenem que tot i que es tracta de dos marcs jurídics diferenciats, diferents, tenen un punt en comú que és: el de protegir les persones en els seus drets per les invencions i les creacions intel·lectuals. A més de la protecció dels drets esmentats, es tracta de dues lleis imprescindibles per omplir de contingut, i poder desenvolupar l'actual Oficina de Marques.

Es tracta d'unes lleis molt tècniques, com en el cas de la Llei de patents, -com ha exposat, aquí, el conseller Guillem Areny- i que foren àmpliament exposades en el si de la Comissió d'Economia, i explicades molt didàcticament. El seu propi tecnicisme ha provocat, possiblement, que no hi hagin hagut esmenes a aquestes lleis, als dos textos.

Des de Nova Democràcia, el que sí que vam valorar és que ens quedava l'opció política de decidir si les volíem o no les volíem, és a dir, si volíem que es garantís a un inventor la paternitat del seu invent, o a un creador la propietat de la seva obra.

Nosaltres pensem que sí, i que és fonamental i imprescindible que un estat modern garanteixi aquests drets i que, al mateix temps, amb un bon acompanyament polític i institucional, es puguin desenvolupar i promoure sectors econòmics innovadors -com es pot fer amb aquestes lleis. A partir d'aquest plantejament entenem que correspon als tècnics desenvolupar la seva feina, i la legislació existent a Andorra en aquesta matèria era molt escassa -per no dir, gairebé, nul·la-, però, entenem

que, a partir d'ara, no n'hi ha prou, que cal continuar-hi treballant, i garantir aquests drets i donar els mecanismes tècnics perquè puguin ser aplicables. Per tant, entenem -i aquí fem una crida al Govern- que cal fer un esforç suplementari perquè siguin efectives, i es puguin aplicar el més ràpidament possible, i que des d'Andorra s'obtingui aquesta legitimació internacional.

Per tant, desitgem fermament que es mantingui el calendari que hi ha previst, i el Govern publiqui amb tota celeritat el reglament d'execució de les dos lleis i el Reglament de creació de l'Oficina de Patents que es creï la Societat d'Autors d'Andorra, com la seva normativa, i que s'adhereixin a tots aquells Convenis i Tractats internacionals per poder desenvolupar aquesta Llei, i que sigui realment efectiva... que no quedi en un paper mullat, en un calaix, sinó per la seva efectivitat.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic? No?

Pel Grup Lliberal, Sr. Guillem Areny teniu la paraula.

El M. I. Sr. Guillem Areny:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest tema, Andorra va iniciar una nova etapa de regulació dels drets incorporals, amb la Llei de marques aprovada el dia 11 de maig de 1995, que està destinada a protegir els signes distintius que permeten diferenciar els productes i els serveis. Avui, es presenta a votació la Llei de drets d'autor i drets veïns, que s'apliquen a tots aquells productes originals en el domini literari i artístic, i que inclouen obres escrites, orals, musicals, audiovisuals, fotogràfiques i altres, en què es reconeix a l'autor uns drets econòmics i uns drets morals. Els econòmics suposen uns drets exclusius d'efectuar actes com reproduir, traduir, distribuir i, en general, comunicar públicament l'obra. Els morals corresponen al fet de poder reclamar l'autoria de l'obra, i oposar-se a la distorsió o modificació que sigui perjudicial per a l'honor i la reputació de l'autor.

Aquests drets d'autor no són totalment desconeguts en el sistema jurídic del país, ja que el 25 de juny de l'any 1971, ja es va fer un primer pas en aquesta matèria. Avui que ja ha complert la seva finalitat, i que aquest decret ja està obsolet, tenint en compte la situació actual internacional dels drets d'autor.

Aquesta Llei defineix clarament els actes sobre els quals el propietari dels drets d'autor té un dret

exclusiu sobre l'obra, però se l'hi exclou la protecció en tot uns conjunts d'actuació, com poden ser la reproducció privada, les reproduccions per a l'ensenyament o per a biblioteques i arxius, que no suposen cap lesió per al propietari.

La durada de les proteccions dels autors s'allarguen fins a 70 anys després de la mort de l'autor i, quan les proteccions son col·lectives, aquest termini de 70 anys és comença a comptar després de la mort de l'últim autor.

Vinculats amb els drets d'autor hi ha els drets veïns, que aquesta Llei els defineix com el dret exclusiu d'un artista, intèrpret o locutor de radiofusió, com a executant d'actes, reproducció directa o indirecta, o execució fixada en fonogrames.

Totes aquestes actuacions suposen, també, un dret d'indubtable interès econòmic i moral, i que es protegeixen equiparant-los als drets d'autor.

També, els drets veïns perquè no suposin un impediment per a la lliure difusió i reproducció de les obres, s'exclouen de la protecció els fins privats com a finalitats informatives, d'ensenyament i, també, de recerca científica.

Per gestionar col·lectivament aquesta Llei, es crea una societat de dret públic, la qual el seu consell d'administració s'encarregarà de donar autoritzacions a tercers perquè pugin realitzar els actes protegits pels drets econòmics exclusius dels administrats, recaptarà les quotes, i les repartirà als autors o als propietaris dels drets d'autor. Aquesta societat també tindrà competències per a defensar legalment els seus afiliats, ja que la Llei estableix que el Govern té l'obligació de constituir aquesta societat.

Aquests drets s'obtenen sense necessitat d'obligacions registrals, motiu pel qual la Llei no contempla la creació de cap registre de drets d'autor.

La Llei, també, compleix els requisits establerts pel Conveni de Berna sobre les obres literàries, i pels convenis de Roma sobre la protecció dels artistes. Doncs, aquesta Llei permetrà l'adhesió del país als convenis i, de pas, protegirà les obres dels autors andorrans i dels drets dels autors als països membres d'aquests convenis.

Doncs, el Grup Lliberal també votarà a favor d'aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí...

El M. I. Sr. Guillem Areny:

...Al tercer punt de l'ordre... del Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal, entenem que aquestes dos Lleis, una que he acabat de parlar, i l'altra que aprovarem ara, van lligades al Codi penal i no farem cap intervenció.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment.

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 3.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal.

El Projecte fou publicat al Butlletí número 10/1999, del 9 d'abril i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, al no haver-hi intervencions i tractant-se d'una Llei qualificada, entenc que el Projecte queda aprovat per unanimitat.

...Doncs, queda aprovat.

Passem al punt següent: al punt 4 de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, de l'informe raonat en el que es proposa l'aprovació de la declaració d'utilitat pública i de necessitat d'ocupació de les finques anomenades "El Mitjanès" i "El Bohigó".

L'Informe fou publicat al Butlletí número 10/1999, del 9 d'abril i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Simplement per dir, -el que ja se sap a la comissió corresponent- que el motiu d'haver de demanar l'expropiació és per raó de la propietat d'aquestes finques, que pertanyen a uns llegats administrats per la forma que s'administren els llegats, per marmessors i, per tant, és imprescindible la figura de l'expropiació

per poder arribar a l'adquisició d'aquestes finques necessàries per FEDA. La necessitat ja està raonada per la pròpia companyia elèctrica, per tant, calia fer això; no es podia haver arribat a un acord que hagués sigut fàcil si s'hagués tractat de finques de propietat privada normal.

Només això. Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per part dels grups parlamentaris alguna intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap intervenció, doncs, entenc que l'Informe queda aprovat per assentiment i, en conseqüència, aprovada la declaració d'utilitat pública demanada.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 5.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei del Codi de la circulació.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat al Butlletí número 17/1999, del 26 de maig.

El conseller general, Sr. Simó Duró, hi ha presentat tres reserves d'esmena.

Sí, Sra. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, perdó Sr. síndic, gràcies.

En la meua qualitat de presidenta de la Comissió d'Economia he de manifestar que el conseller general, Sr. Simó Duró, m'ha fet saber que retirava de les tres esmenes presentades, la tercera... doncs, perquè quedi constància.

El M. I. Sr. Síndic General:

He d'entendre, doncs, que només es mantenen dos reserves, que són la número 1 i la número 2 que afecten als articles 5 i 139 de la Llei...

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, senyor.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord?

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Correcte.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Doncs, el Sr. Miquel Casal, nomenat ponent per la Comissió Legislativa d'Economia exposarà l'informe elaborat per aquesta.

Sr. Casal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Miquel Casal:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Economia ha examinat en les reunions mantingudes els dies 8 i 30 d'abril, i 4 i 18 de maig, l'informe del ponent relatiu al Projecte de Llei del Codi de la circulació, amb el següent resultat:

S'han presentat un total de 36 esmenes, de les quals s'han aprovat 14 esmenes: 13 per unanimitat i una per majoria; 10 esmenes s'han transaccionat i aprovat per unanimitat; 8 s'han refusat, i 1 s'ha retirat.

D'altra banda, la Comissió vol fer especial consideració dels aspectes següents:

Pel que fa a l'article 112.1 referent a l'obtenció del permís nacional de conduir pels estrangers amb una autorització de residència a Andorra i, en concret, respecte al certificat de residència, la Comissió entén que s'haurien de considerar vàlids tant els certificats lliurats pel Govern mitjançant el servei d'Immigració com pels comuns, i, en aquest sentit, seria desitjable una concertació de totes les parts interessades per aclarir aquesta qüestió.

En segon lloc, i en relació a noves figures que s'han introduït al text, i que la ciutadania haurà d'assimilar, -com l'obligatorietat de l'ús del cinturó de seguretat, la prohibició d'utilitzar telèfons mòbils o la reducció de taxes d'alcoholèmia a 0,5 grams pels turismes- la Comissió considera escaient trametre al Govern la recomanació d'endegar campanyes de conscienciació, amb la finalitat de divulgar la necessitat d'aquests canvis i els avantatges per a la seguretat vial i de les persones.

En darrer lloc, també cal remarcar que s'ha detectat un error al Projecte de Llei original, relatiu a la numeració dels apartats de l'article 165, que s'hauria de corregir procedint a la renumeració dels mateixos ja que manca l'article 165 apartat número 13.

Vull agrair a la Comissió la tasca realitzada que ha estat presidida per una plena col·laboració per part de tots els seus membres.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passarem a continuació al debat i a la votació de la primera esmena reservada que correspon a la número 3 de l'Informe de la ponència.

El Govern vol intervenir?

Després?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada: sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, doncs, aprovació en aquest cas de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : No

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : No

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : No

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

24 vots no; 2 abstencions.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena, i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Passem, seguidament, al debat i votació de la segona esmena reservada que correspon a la número 18 de l'Informe de la ponència.

El Govern vol intervenir? No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada. Sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i aprovació, doncs, de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : No

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : No

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : No

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots no: 24; abstencions: 2.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Seguidament, doncs, procedirem a la votació de totes les parts del Projecte que no han estat objecte de reserves d'esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? No?

Dels grups parlamentaris? Sí?

Sr. Vicenç Alay, per part del Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només per dir que el nostre Grup votarà favorablement el text. Entenem que els progressos que es produeixen ràpidament en matèria de tecnologia o en matèria de seguretat obliguen, de fet, a modificar regularment, també, els codis de circulació.

Hem seguit els debats de les esmenes. Entenem que les esmenes que s'han aprovat són aportacions positives al text.

Lamentem que alguna esmena, de les que no han prosperat, no hagi passat, però de totes formes pensem que és un bon text, un bon codi i, li donem el nostre suport.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt, Sra. M. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Des de Nova Democràcia donem suport globalment a aquest nou Codi de la circulació que avui s'aprovarà, i ho fem perquè introdueix, evidentment, elements de seguretat prou importants com és l'obligatorietat de portar el cinturó de seguretat, degudament cordat a dins del vehicle, i circulant dins del territori andorrà. O bé, les condicions amb què s'han de portar els infants a dintre dels vehicles, els infants menors d'edat. També, la prohibició expressa de conduir parlant amb el telèfon mòbil, un costum que, potser, practiquem massa tots plegats, no?...

Tots ens hi haurem d'acostumar, però, és evident que qualsevol mesura que s'apliqui per garantir la seguretat viària és benvinguda.

Hi ha altres innovacions d'aquest Codi, com és la possibilitat per un menor de 16 anys de conduir un vehicle automòbil en determinades circumstàncies, o bé, l'adequació i l'homologació a la normativa europea dels senyals de circulació, de les condicions tècniques dels vehicles, o la baixa al 0,5% del grau d'alcoholèmia pel que fa a la conducció.

Finalment, en el treball en Comissió no va prosperar una esmena presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic, que feia referència a la data d'entrada en vigor de la Llei, i on es proposava un termini prudencial perquè les autoescoles poguessin preparar tranquil·lament el seu material didàctic, i el Govern podés fer les edicions del Codi, -les que fossin necessàries- i es pogués donar a conèixer, en general, les modificacions pràctiques a tots els conductors.

Però, com ha dit el ponent de la Llei, en el si de la Comissió, el conseller general Sr. Miquel Casal, ha fet constar expressament que hi havia una voluntat unànime -i crec que val la pena reiterar-ho aquí- i és que el Govern faci un esforç suplementari perquè iniciï una campanya informativa i pedagògica perquè expliqui al conjunt de la ciutadania els canvis més importants, sobretot, per evitar que en els primers mesos d'aplicació d'aquest nou Codi s'incrementin, substancialment, la quantitat de sancions imposades pel Servei de Policia degut a un desconeixement dels conductors.

Per tant, em permeto reiterar aquí, al Govern, que per favor, faci aquest esforç suplementari explicatiu, i digui quines innovacions hi han -coses que abans no eren sancionables i ara ho seran- doncs, sobretot que es faciliti aquesta tasca al conjunt de la ciutadania.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Enric Tarrado.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, permeteu-me que manifesti, en aquesta sala, l'esperit de consens que ha guiat els treballs de la Comissió d'Economia en tractar aquest Projecte de Llei. Tothom, tant majoria com oposició, ha fet prevaler la voluntat que el text que avui aprovarem a partir del Projecte presentat pel Govern, i de les esmenes realitzades pels Grups Parlamentaris, sigui al màxim positiu. Faig vots per que aquest esperit perduri en el temps, encara que la imminent tramitació en Comissió del Projecte de Llei de creació de FEDASA, em fa ser poc optimista al respecte.

Les esmenes presentades pel nostre Grup Parlamentari anaven encaminades a millorar el redactat inicial, i a aclarir-ne certs aspectes. La majoria tenien caràcter tècnic, encara que n'hi havia un parell de caire polític. Hem de manifestar que ens complau que ambdues fossin tingudes en compte, ja sigui mitjançant transacció, o amb l'aprovació de la proposta presentada.

El redactat final de la primera, el possible reconeixement dels agents de circulació comunals, com a agents de l'autoritat, malgrat sigui diferent i menys precís que el defensat per nosaltres, satisfà el nostre interès que el Codi de la circulació reconegui aquesta figura. Si no hagués estat així, pensem que l'actuació dels referits agents en el control de les normes contingudes en el Codi hauria estat de difícil aplicació. Malgrat tot, fins que no es defineixin per llei les seves atribucions, la seva actuació es veurà molt limitada.

Quant a la segona, l'autorització perquè el Govern pugui modificar per via reglamentaria el contingut de la majoria d'articles del Codi, la Comissió Legislativa va tenir en compte plenament els nostres arguments, i va decidir suprimir la disposició addicional que la recollia.

Convé aquí precisar que la nostra voluntat, i crec poder dir que la de tots els membres de la Comissió, no era limitar la capacitat del Govern per poder modificar disposicions de caire estrictament tècnic, com per exemple les dimensions màximes dels vehicles, les limitacions de pes, la resistència dels seients o dels seus amarratges, o les mides i colors dels senyals previstos per als vehicles que transportin matèries perilloses. Tots pensem que caldrà incloure

aquesta disposició, o una de similar, en el Codi, en una propera modificació del mateix. Com comprendran, ens sap molt greu haver de parlar ara de la modificació d'una Llei que encara no s'ha aprovat, però la manera de fer del Govern ens hi obliga.

Si bé, com deia fa un moment, ens sembla oportú que certes modificacions tècniques puguin ser fetes pel Govern, no ens sembla oportú ni conforme a dret, que en la llista-enunciat s'hi incloguin disposicions que de cap manera es pot considerar que continguin elements de caràcter tècnic. Volem creure que la inclusió d'aquestes normes al llistat referit és deguda a una possible precipitació, o manca de criteri en la selecció. Tanmateix, i davant de la voluntat reiteradament manifestada amb les seves actuacions, ens temem que la decisió del Govern podia anar encaminada a obtenir, una vegada més, unes facultats que són pròpies del Consell General, i que per responsabilitat política, aquest no pot ni ha de delegar.

Els grups parlamentaris poden, i han de proposar, i la Comissió corresponent pot acceptar modificacions als projectes de llei. En el cas present, i vista la complexitat tècnica i les interrelacions existents en el contingut del text, un intent de modificació de la disposició addicional referida, encara que era possible, ens assegurava uns resultats poc fiables. Al seu torn, la Comissió, amb la millor voluntat possible -i aquí vull posar com a bon exemple l'actitud dels representants del Grup Liberal- va intentar destriar les normes que es podia considerar que incloïen un contingut tècnic d'aquelles que no ho feien.

Però el treball, per motius de complexitat, es va veure irrealitzable. Amb molt seny, amb l'aprovació de la nostra esmena es va decidir retornar la disposició al Govern, quedant patent que tots estàvem disposats -quan els "deures" hagin estat ben fets, o almenys de manera suficientment entenedora i precisa, com per que es pugui fer la seva correcció- a reconèixer els beneficis d'una disposició d'aquest caire, però no a admetre una delegació gairebé genèrica per modificar aspectes essencials de la Llei. D'altra part, si tants aspectes han de poder ser modificats, potser hauria estat més pràctic fer una llei més curta i genèrica, i remetre, per a tots els aspectes tècnics escaients, a la reglamentació que podés fer el Govern.

Per acabar, vull dir que els canvis proposats pel Govern en aquesta Llei en relació a l'anterior vigent, no són gaires, i la majoria de caire tècnic -el caràcter de les esmenes ho confirma. Una sistematització dels continguts hauria estat segurament la justificació essencial de la modificació, i aquesta no s'ha fet o s'ha fet de manera limitada. Entre les lleis que ens

diuen que faran i no surten enlloc, i les grans reformes de textos vigents que anuncien, i que es limiten, en realitat, a operacions mal fetes de maquillatge, el balanç de l'actuació legislativa de l'actual Govern i de retruc d'aquest Consell General, serà ben pobre. El país necessita legislació, i no estem sent conseqüents amb aquesta necessitat. I el que no voldríem és que, en casos determinats, aquesta situació es converteixi en irreversible.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Agustí Marfany.

El M. I. Sr. Agustí Marfany:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'última modificació del Codi de la circulació va ser aprovada pel Consell General el 4 de desembre de 1991. En aquell moment ja van ser tinguts en compte els criteris comunitaris que existien referent a tot allò que afecta el trànsit vial. Amb posterioritat a aquella modificació els diferents Governos han promulgat normes complementàries sobre vehicles antics, la inspecció tècnica de vehicles, infraccions i altres.

Tanmateix, el nou Codi integra en un sol text, de forma sistematitzada i fàcilment localitzable, tota la normativa que afecta la circulació suposant una refosa de la que fins ara existia de manera dispersa. La redacció del nou text manté, també, la mateixa estructura que l'actualment vigent, però modifica molts articles per millorar-los. S'afegeixen, també, nous apartats i nous articles per regular aspectes no contemplats en la Llei actual.

La disminució de la sinistralitat és una constant preocupació per part de tots els estats, i exigeix respostes decidides per adaptar la regulació de la conducció a les canviants necessitats i evolucions tecnològiques. Cal tenir present, en aquest sentit, que les primeres causes dels accidents de circulació són, a més de la distracció, l'excés de velocitat, i la conducció sota els efectes de begudes alcohòliques. És per això que el nou codi prohibeix aquelles conductes que, -com parlar amb telèfons mòbils- provoquen la desatenció dels conductors.

També s'imposa l'obligació de circular amb cinturó de seguretat en les places davanteres, fet que sens dubte ajudarà a salvar vides o disminuir la gravetat de les lesions resultants de xocs i col·lisions.

En sintonia amb l'entorn europeu, s'ha reduït el grau d'alcoholèmia màxim permès, que queda fixat en 0,5

grams pels conductors de turismes particulars, i en 0,2 grams pels conductors de vehicles industrials, i de transport públic o privat de passatgers.

Els menors d'edat també són objecte d'especial atenció, d'una part perquè la seguretat en el transport dels més petits sigui la més exigent possible. S'imposa la utilització de seients o altres dispositius especialment concebuts per a la seva retenció. Per altra part, es crea el carnet jove per persones de 16 a 18 anys que hauran d'anar necessàriament acompanyats pels pares o tutors, i que suposa un aprenentatge previ a l'obtenció del permís de conduir definitiu. Amb aquesta mesura s'inicia decididament una concepció educacional de la circulació viària, de forma que els joves arribin a la majoria d'edat, adquirint gradualment una valuosa experiència en la conducció de vehicles.

S'amplia també la protecció dels vianants en les zones urbanes establint una zona d'influència de 2 metres en els passos de vianants, modificació d'especial importància, que ajudarà a crear un clima més segur en els nuclis urbans i comercials.

El Codi conté, també, un conjunt de normes tècniques i administratives que són objecte d'adaptació: s'amplia el nombre de definicions que passen de 26 a 58; s'incorporen noves senyals; es tipifiquen i s'harmonitzen les categories dels permisos de conduir d'acord amb la normativa europea; es regula el transport de matèries perilloses i matèries peribles; i es redefeixen les dimensions i pesos màxims autoritzats dels vehicles industrials cada dia més nombrosos. També se suprimeixen formalitats administratives fins ara vigents que facilitaran la tramitació als administrats com: l'obligació de renovar cada any la Carta Groga als residents de menys de 10 anys, i la possibilitat pels estrangers titulars d'una autorització de residència d'obtenir el permís de conduir sense necessitat d'esperar tres mesos, i de registrar un vehicle al seu nom, sense l'obligació de disposar dels sis mesos de residència mínima.

En definitiva, el nou Codi: harmonitza tota la normativa referent a la circulació, afegeix matèries que no es trobaven regulades, i en millora altres que ho estaven de forma parcial o incompleta, imposa mesures perquè la seguretat estigui garantida, i facilita i simplifica aquelles qüestions que ara suposen un excés de tramitació.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions... perdó...

Sí Sr. ministre d'Economia, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només volia fer dos referències de la intervenció de la Sra. Rosa Ferrer: És cert que nosaltres havíem previst l'entrada en vigor que nosaltres havíem previst en 15 dies, i hi havia una esmena que demanava que fos en 60 dies. Vam aconseguir que la Comissió entengués que com que el Codi portava més avantatges que inconvenients teníem interès en què això entrés realment en vigor en 15 dies.

Pel que respecta a les mesures que el Sr. Miquel Casal feia referència, hem d'informar que avui, precisament, hi ha hagut una reunió de la taula tècnica de mobilitat que està estudiant aquesta campanya que posarem... sortirà al públic d'aquí a 15 o 20 dies, aproximadament.

Quant a la intervenció del Sr. Tarrado, bé... només dir-li que és cert que nosaltres teníem, fins avui... teníem totes les normes del Codi que estaven recollides en dos o tres documents. La voluntat del Govern ha estat de tenir un sol document que recollís totes les normes de circulació, els senyals, i vam introduir un article que permetia al Govern de modificar i actualitzar totes les normes tècniques. Hem de recordar que en el Codi, pràcticament, el 80% són normes tècniques.

Bé, a la seva esmena vam reconèixer que tenien raó i, per tant, la vam acceptar. Ara, no estic tant d'acord quan ell diu que aquest Codi només s'ha millorat des del punt de vista tècnic. Nosaltres considerem que hi ha moltes novetats, com el grau d'alcoholèmia, el cinturó de seguretat, el permís jove, la renovació de la carta groga, la millora de la reserva de domini, més mesures de seguretat pels vianants, l'autorització dels quads, etc. Per tant, s'ha fet un treball, sí d'actualització de les normes de conducció amb el països veïns, però, s'hi ha aportat millores que *inclús*, en alguns casos, no existeixen ni als països veïns.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sra. Rosa Ferrer, per part del Grup Mixt, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. ministre d'Economia, Sr. Enric Casadevall, dins del Grup Lliberal el que sí que veig és que els consellers lliberals, que són a la Comissió d'Economia, són una mica més prudents que vostè, i determinades manifestacions... o s'estalvien de fer-les, aquí, en aquesta sala.

És cert que no va prosperar l'esmena que es va proposar quant a l'entrada de l'aplicació de la Llei. Però, és cert que no va prosperar perquè hi ha uns interessos econòmics molt clars al darrera per la venda de motocicletes, aquest estiu... és per aquest motiu. Si aquesta Llei, en lloc de ser, ara, a la primavera, hagués estat a la tardor, crec que no hi hagués hagut cap problema perquè hagués entrat en vigor dos mesos després.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Enric Tarrado, per l'Agrupament Nacional Democràtic, heu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Sí, jo per contestar al Sr. ministre, solament li volia dir que reconec que hi ha hagut un esforç, i que s'ha agafat el Codi, i que s'ha adequat -per dir- a la Unió Europea, però, l'única cosa que volia reiterar és que jo trobo que és una llàstima que un cop que es torna a canviar el Codi de circulació -que no és una llei que es canvia cada 4 dies- és una llàstima que no s'hagi fet un document de treball on el Govern s'hagués pogut permetre de legislar, de canviar, i d'adaptar-se, molt més sovint i molt més fàcilment a les normes de la Unió Europea.

És tot. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. ministre, per part del Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies. No, només era per contestar a la Sra. Rosa Ferrer... A veure, pel que diu ella, de les motocicletes... ella sabrà per què ho diu...

La veritat és que jo no ho he entès... si ho vol aclarir, però nosaltres... no sé ben bé el que vol dir, la veritat!

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions proposo declarar aprovat el Projecte de Llei per assentiment amb la renumeració de l'article 165.

D'acord? Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 6 de l'ordre del dia.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi penal.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat al Butlletí número 18/1999, del 31 de maig.

El Sr. Vicenç Alay, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior exposarà l'Informe.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi penal va ser tramès pel Govern el dia 2 de març d'enguany, essent admès a tràmit per la Sindicatura el mateix dia.

El Projecte de Llei va rebre dues esmenes a la totalitat amb retorn del Projecte al Govern presentades cronològicament, la primera pel Sr. Jordi Torres en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, i la segona presentada, conjuntament, pel Sr. Simó Duró, Jaume Bartumeu i Vicenç Alay, en representació del propi Sr. Duró, de Nova Democràcia i d'Iniciativa Democràtica Nacional, integrants del Grup Mixt.

Aquestes esmenes foren debatudes pel Consell General en la sessió celebrada el dia 22 d'abril, resultant la no aprovació de les mateixes. Així, el dia 23 d'abril Sindicatura trametia el Projecte de Llei i les esmenes parcials presentades a la Comissió Legislativa d'Interior.

Després d'una primera reunió el dia 10 de maig, pel nomenament del ponent, la Comissió s'ha reunit dues vegades: els dies 18 i 26 de maig per analitzar i debatre les esmenes, i aprovar l'Informe de la Comissió.

El nombre d'esmenes presentades al Projecte de Llei ha estat de 10, totes elles formulades pel Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic. El resultat de la discussió de les esmenes ha estat el següent: 3 esmenes aprovades per unanimitat, 1 esmena transaccionada i aprovada per unanimitat, i 6 esmenes no aprovades.

A resultes de l'aprovació de l'esmena número 3, en la qual s'afegeix al text una modificació de l'article 37

del Codi penal, la Comissió va acordar, per coherència amb el nou articulat, afegir la menció d'aquesta modificació en l'exposició de motius. Així, on abans es parlava de modificar els articles 9, 98 i 160, ara es diu textualment: modificar els articles 9, 37, 98 i 160.

Igualment, i a resultes de l'aprovació d'aquesta mateixa esmena es produeix una renumeració dels articles del Projecte de Llei. L'esmena aprovada passa a ser a l'article 2 i, conseqüentment, els articles que la segueixen acomoden la seva numeració a aquest canvi.

En aquests termes queda formulat l'Informe de la ponència.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Vicenç Alay, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies.

Bé, la Llei que avui analitzem ja va merèixer -com s'acaba de dir- una esmena per part del nostre Grup Parlamentari, per part del nostre Grup Polític.

Bé, en aquell moment ja vam exposar el perquè de la nostra negativa que, fent una mica de recordatori, es basava en el tractament global, tractament general que donava el Grup Lliberal, al tema del tabac. Un tractament del que nosaltres discrepem i que, en aquest cas, el text en representava l'última o potser la penúltima peça.

Bé, aquest desacord ens porta a mantenir, en coherència amb el que ha estat la nostra posició en aquest afer, el vot negatiu d'Iniciativa Democràtica Nacional, tot i que, també, estem d'acord que les esmenes que s'han debatut a la Comissió, esmenes que va presentar AND, han suposat una millora del text original.

Seguim pensant, però, -independentment del que acabo de dir- que no és una bona solució legislar sobre contraban, i deixar-ho, o fer-ho només sobre el que s'ha vingut a anomenar matèries sensibles, que no és res més que un eufemisme sota el que s'amaga el tema clau del tabac.

Nosaltres, creiem que s'hauria de legislar, o s'hauria d'haver legislat sobre tot tipus de contraban, indiscriminadament, sense especificar, amb un tractament que fos, evidentment, l'adequat i el proporcional a la naturalesa i al volum d'aquest

mateix contraban, i, el suposat risc que pogués tenir el mateix, per a la seguretat de l'economia, o per l'economia del nostre país.

El nostre vot, el vot d'IDN serà, doncs, desfavorable a l'aprovació d'aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, Segons ens havien dit, i repetit els portaveus lliberals, avui, el Consell General havia d'aprovar la darrera del paquet de lleis que, segons asseguraven, havien de posar fi al contraban de tabac, i a les males relacions amb la Unió Europea. Però això no serà així, encara, avui. Els liberals han trobat el límit a l'abús de poder de l'anivelladora: una decisió del Tribunal Constitucional els ha hagut de recordar quins són els principis bàsics d'un estat de dret, i que la Constitució andorrana és respectuosa amb les prerrogatives parlamentàries. Tant el copríncep Francés com el Tribunal Constitucional han hagut de recordar al Govern lliberal que el Consell General és l'eix del sistema democràtic.

Ara s'han d'engolir la seva arrogància i han de tornar a tramitar davant del Consell General la Llei de taxes del tabac, però coneixent-los com els coneixem, segurament ho tornaran a fer pel procediment d'extrema urgència i necessitat i per lectura única.

Perquè, és clar, hauran d'explicar als funcionaris europeus i espanyols que ho han fet malament i que han de tornar a començar.

Ja vam dir en la sessió del Consell General del passat 22 d'abril, en argumentar i defensar l'esmena a la totalitat, que vam presentar al Projecte de Llei que tipifica com a delicte de contraban el contraban de tabac, i que, avui, s'aprovarà amb el vot disciplinat i obedient de la majoria, que la vostra visió del que ha de ser la tramitació legislativa, i la separació de poders no era compartida per nosaltres. Sortosament els àrbitres del marc constitucional andorrà han posat les coses al lloc que pertocuen.

Avui continuem sense poder compartir el Projecte de Llei que tipifica com a delicte el contraban de tabac tal com ha estat plantejat.

La penalització del contraban de tabac, disfressada de "matèria sensible", no resoldrà cap dels nostres problemes amb l'exterior sinó que els agreujarà. Ho

vam dir i ho repetim: no és seriós que un país europeu pretengui penalitzar només determinades activitats de contraban deixant-ne altres no solament fóra de l'àmbit penal sinó dins l'esfera de la legalitat.

I això es fa avui amb una operació de maquillatge, producte de la cosmètica del ministre d'Exteriors. Aquesta cosmètica que aviat esdevindrà un nou atractiu turístic del Principat. El nyap legislatiu que ens heu presentat no retornarà la credibilitat andorrana a Brussel·les.

A la nostra disconformitat derivada d'una penalització selectiva del contraban hi afegim una altra disconformitat més tècnica.

La tipificació del contraban del tabac, que avui introduïreu a la legislació penal andorrana, es fa dins d'un títol del Codi penal dedicat als delictes contra la seguretat del Principat, mentre que en bona tècnica pensem que s'havia d'incloure en el títol II que fa referència als delictes contra la societat i, concretament, en el capítol II, contra l'economia, com ja ho havia demanat una esmena de l'AND.

Ha quedat clar que vostès, amb les qualitats diplomàtiques del ministre d'Exteriors, han aconseguit negociar, tan bé, a Madrid i a Brussel·les, que us heu hagut de doblegar a les seves exigències.

Però sembla que encara es vulgui continuar enganyant els interlocutors de fora. Continueu convençuts que el contraban no és un delicte contra l'economia d'Andorra, i que atempta el bon ordre econòmic de la Unió Europea. N'heu fet una qüestió d'Estat disfressant-lo de "matèria sensible" al costat del tràfic d'explosius, tot deixant de banda altres tipus de contraban com són el de perfums o el de medicaments.

Aviat veurem la voluntat i la capacitat que tindreu per fer complir el conjunt de la legislació antifrau i si els cossos especials que Espanya té desplegats a l'entorn de les nostres fronteres es retiren. Ja veurem també si enxampeu algú de significatiu, o continuareu mirant, com a una i altra banda de les nostres fronteres es detenen presumptes implicats en infraccions de contraban de tabac procedent d'Andorra.

Nosaltres no ens volem barrejar en aquests jocs de mans i, per això vam presentar l'esmena a la totalitat a aquesta Llei i, per això també, la nostra representant a la Comissió Legislativa d'Interior no va participar en els treballs que s'hi feien tot deixant-ne constància en acta. Per això, avui votarem en contra de la Llei.

I ho fem per deixar clar, dins i fora d'Andorra, que si hi hagués una real voluntat de perseguir el contraban s'hauria proposat la seva penalització total.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

Bé, el company Jordi Torres ja va anunciar, en la darrera sessió, que el Grup presentaria esmenes a l'articulat, i, això, malgrat haver presentat l'esmena a la totalitat, als motius de la qual em remeto en aquests moments.

Creiem que la nostra tasca parlamentària no s'esgota amb la presentació d'una esmena a la totalitat. Creiem que, malgrat el vot en contra a la nostra esmena a la totalitat, es podia treballar per a millorar la Llei en el si de la Comissió.

Més o menys això és el que s'ha intentat fer.

Ara només quedava decidir en quin sentit votàvem avui. Hem cregut més lògic i coherent seguir amb la postura inicial, i per això seguirem votant en contra.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Francesc Mora.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, des del Grup Parlamentari Lliberal ens remetem al que en el seu dia vam manifestar en relació a la defensa del Projecte de Llei, en el debat en què es van rebutjar les esmenes a la totalitat.

Entenem que aquest Projecte de Llei ha de posar fi al que hem viscut durant aquests darrers anys en relació al conflicte, al conflicte derivat del contraban del tabac; un conflicte que ha portat Andorra a una situació difícil a nivell internacional, però que Andorra ha agafat el compromís de posar-hi solució.

Aquesta Llei... la penalització, l'acte que fa avui Andorra, l'acte que certifica legalment, és la voluntat clara de ser lleial amb els nostres veïns, de ser un bon soci dintre de la Comunitat Europea, i de mostrar que el Govern d'Andorra pot prendre decisions d'una majoria política que li dóna suport, decisions molt importants i transcendents en el futur d'Andorra, decisions que, segurament, fins a aquesta legislatura no s'haurien pogut prendre mai.

Per tant, nosaltres entenem que aquesta Llei tanca un capítol, i n'obre un altre de més -diria- positiu per Andorra i, ha de ser el capítol de què les relacions amb la Unió Europea han de tenir la major fluïdesa, han d'intentar o iniciar una nova via per assolir un major grau d'integració d'Andorra cap aquest futur que és l'Europa unida i, que a pesar de moltes persones, el camí s'obrirà i es tirarà endavant, i Andorra demostrarà que es pot treballar amb les mateixes condicions que els altres veïns.

Això és en relació a la consideració general de la Llei i voldria només contestar a la inclusió de la tipificació, és a dir, des del punt de vista més tècnic. La tipificació que fa Andorra és una tipificació, jo diria, homologable als països veïns, tant en les definicions del tipus penal com en les penes en si, i si la inclusió d'estar en el capítol de l'economia o en el capítol dels delictes contra la seguretat de l'Estat, la posició del Grup Parlamentari Lliberal i del Govern ha sigut que el que es penalitza... el que es vol eradicar, és un conflicte concret derivat del contraban del tabac que, realment, ha posat en perjudici la seguretat de l'Estat, ha creat conflictes exteriors molt importants, que res a veure tenen amb l'economia. No és una Llei de repressió purament econòmica, és una Llei que vol garantir l'estabilitat d'Andorra, incloure el contraban del tabac dintre dels delictes contra l'economia, també els podíem, segons aquest raonament, haver inclòs dintre dels delictes contra la salut, perquè el tabac també fa mal a la salut.

Per tant, entenem que la posició del Govern i del Grup Parlamentari és l'adequada, i l'altre és voler donar excuses per no voler votar la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És referent al comentari del Sr. Bartumeu en relació al... -que era lògic que el fes- a la sentència del Tribunal Constitucional pel que fa a la Llei que del bloc presentat, no serà, naturalment, ratificada. El comentari és lògic des del seu punt de vista d'oposició, però s'ha de fer després d'haver llegit tota la sentència, com segur que vostè ha fet, -com jo també he fet- i en aquella sentència es diu que... El Tribunal Constitucional, és a dir, la més alta magistratura del país en tema constitucional, marca la via que pot utilitzar el Govern, a través del Consell

per la següent i per la corresponent habilitació, per tal de poder fer allò que el Govern considera que s'ha de poder fer, i allò que, també, es diu, que ho ha de fer qualsevol govern occidental, és a dir, poder tenir una possibilitat d'adequar determinades taxes, -no solament les del tabac, en aquests casos també s'ha parlat de la necessitat de fer-ho pels carburants- en el moment en què hi ha una variació substancial amb altres llocs, o bé, que sigui necessari per la raó que sigui.

El Tribunal ha marcat la via que s'ha de fer, però ho ha dit. Va rebutjar la proposta que feia el Govern o la manera de proposar del Govern, i la via que havíem adoptat -que l'havíem adoptat en ple coneixement de causa pensant que era bona- pels informes que teníem, tal com vam explicar aquí. No ha estat així, nosaltres ens congratulem que el Tribunal Constitucional, amb l'ús de la seva alta magistratura, hagi marcat la via adequada, i això ha estat cada vegada que el Tribunal s'ha pronunciat.

Aquí, en aquesta sala, hem sentit moltes vegades que fèiem coses inconstitucionalment: la primera vegada... la primera vegada que el Tribunal falla en contra, en un dictamen d'una proposta del Govern, és aquesta. També és normal que, alguna vegada, ens haguem equivocat sobre el procediment a seguir amb una cosa que, em sembla, que podem estar tots d'acord i, potser hi haurem d'estar un dia que es pugui parlar d'aquest tema més endavant... No hi ha cap pressa, per això! no farem el que vostè suggeria -li asseguro que no- de fer-ho per la via d'extrema urgència i necessitat. No ho farem i, vostè sap que no ho farem, encara que ho hagi dit. El que passa és que s'haurà de fer algun dia una cosa o altra per poder regular d'una manera homologable, també, -ja que s'ha parlat d'aquesta paraula, aquí- la possibilitat de què el Govern intervingui sense menysteniment, en absolut, de la competència del Consell General sobre temes d'aquesta importància.

La sentència té molt a analitzar i, és veritat, que mereix un anàlisi llarg, i detingut, com totes les sentències del Tribunal Constitucional, que no es limiten mai a dir sí o no, sinó que fan jurisprudència molt completa. Jo espero que, tots plegats, l'aprofitem, perquè és clar, no és pas qüestió, com ha estat el cas, repetidament, de dir que quan una de les parts en un litigi constitucional no té la raó, ho ha fet tot malament, perquè sinó estaríem, ja, sense... en fi, potser la meitat de les autoritats comunals, o més i tot, i no és de cap manera el tema...

Aquesta mena de comentaris no els ha fet mai el Govern, com per exemple demanar que dimiteixi un ministre per aquest cas... El Govern no ha fet mai aquest comentari on hi ha hagut una sentència que ens ha estat favorable, i n'hi ha hagut unes quantes.

Nosaltres agraïm el Tribunal Constitucional pel seu bon treball, que no pot ser d'altra manera, i esperem que en la línia que se'ns marca, puguem trobar la fórmula, que no hi ha cap urgència per fer-ho... està ben clar que no, perquè és una Llei que era complementària per fer-la passar en el mateix paquet i per tenir una sola discussió, i no quatre discussions, cada vegada, sobre això- Això, ja es va dir així. No ha pogut ser, s'haurà de tornar a parlar, algun dia, de la possibilitat de tenir una habilitació legislativa adequada, amb tots els marges que marca el mateix Tribunal, i la pròpia Constitució. A partir d'aquí, quan s'hagi de fer això, es farà, doncs, tal com ha estat indicat i sense que ens haguem d'engolir cap arrogància... no es tracta de cap arrogància al fet de no tenir raó a una manera de plantejar un tema concret.

Rés més, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, primer: jo he parlat d'una resolució, no d'una sentència... això no és una sentència -com vostè sap- és un aute, això.

No és lògic que jo digui el que he dit, perquè estigui a l'oposició. Jo crec que és lògic que digui el que he dit, perquè el dia que es va discutir això, aquí, jo vaig dir que em semblava -i ho vaig argumentar- que no era constitucional, i vostè em va contestar, i em va dir que tenia un dictamen jurídic, que li semblava que sí que ho era.

Per tant, la lògica de la meva intervenció no es deriva de la meva situació parlamentària sinó del que vaig dir el dia que es va discutir aquest text, on ja vaig dir que em semblava que no era constitucional.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, havent estat demanada la votació procedirem a la mateixa: sí és sí al Projecte de Llei, i no és no al Projecte de Llei.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No
 M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : Sí
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : No
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : Sí
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : No
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots sí: 17; vots no: 9.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació el Projecte de llei queda aprovat per majoria absoluta.

Passem al punt número 7 de l'ordre del dia.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya per a l'ampliació del pont internacional sobre el riu Runer entre les localitats de la Farga de Moles (Espanya) i Sant Julià de Lòria (Andorra).

La Proposta fou publicada al Butlletí número 14/1999, del 10 de maig.

No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Doncs, si no hi ha cap intervenció entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment...

Perdó? Volíeu fer una intervenció, Sr. Mora?

Sí, teniu la paraula... perdoni!

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Agafo el torn de paraula, Sr. síndic?

El M. I. Sr. Síndic General:

No, simplement no us havia vist quan heu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Potser era el tamany del ministre de la Presidència que ens intercala la visió, i no li ha permès d'haver-me vist.

(Se sent riure)

El M. I. Sr. Síndic General:

Teniu la paraula Sr. Mora, pel Grup Lliberal.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies.

Només volia fer dos comentaris respecte a la Proposta de ratificació d'aquest Conveni.

Potser no és un dels convenis més importants que ha passat per aquesta sala, ni molt menys, segurament deu ser un dels més, diria, més reduïts. No obstant això, penso que tenen dos aspectes importants a destacar, i que des del Grup Parlamentari volem destacar. Primer: un és que regula, i que intenta posar solució a un problema que ens és quotidià a

tots, com és el pas de la frontera del riu Runer, una frontera que tots patim moltes vegades, i no només nosaltres sinó també els de fora, degut al trànsit de persones i sobretot al trànsit de mercaderies. Aquest Conveni permetrà, segurament, agilitzar molt més, o agilitzar una mica més el pas d'aquestes mercaderies cap a Andorra i a la inversa, i això, sempre és bo, i sempre és important de destacar. No només els grans convenis de les grans organitzacions internacionals són els bons, i els que hem -sempre- d'anar ha firmar, sinó que també hi ha petits convenis que, també, faciliten molt la vida dels andorrans, i dels nostres visitants. Per altra banda, amb qui s'ha firmat aquest Conveni, també, crec que és important de destacar que és un Conveni firmat amb el veí del sud, amb el Regne d'Espanya amb el qual, malauradament, hi ha hagut males relacions durant l'últim any, -diria jo- i que, bé, espero i desitjo que la firma d'aquest Conveni sigui un primer pas cap a la normalització d'aquestes relacions, i que aquestes relacions tornin a ser fluides, i que tornin a ser normals, com no haurien d'haver deixat de ser mai.

En aquest sentit volia, només, destacar aquests dos elements d'un petit Conveni, però, que crec que és important.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, si no n'hi ha cap més, entenc que la Proposta, queda aprovada per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 8 de l'ordre del dia.

8- Nomenament d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA.

Es constata que no s'hi ha presentat cap candidatura dins del termini establert pel Reglament.

Es convocarà, doncs, novament, aquest nomenament, en una propera reunió.

Alguna intervenció?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu, per part del Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tot i que, bona part del que diré ara serà objecte d'unes preguntes al Govern posteriorment, crec que ho he de dir en aquest punt de l'ordre del dia.

Tornem a parlar, avui, de l'ORTA, i ho fem en uns moments d'especial actualitat de l'organisme.

Hi ha una expressió llatina que ens van ensenyar quan anàvem a escola que diu *verba volen*, que s'ha consagrat en el llenguatge popular, i que diu que les paraules se les emporta el vent.

El cap de Govern no sé si és un adepte d'aquesta expressió, però parla i parla, i molt sovint oblida el que ens havia dit en una sessió anterior. En aquesta sala, sortosament, es recullen les intervencions de cadascú i, en aquest cas de l'ORTA, el Diari de sessions és, especialment, dur i cruel pel Govern.

Totes les negatives, tots els desmentits a les queixes que hem vingut formulant des del banc de l'oposició, que figura al Diari de sessions en boca del cap de Govern i dels portaveus lliberals, acaben de ser desmentits per la trista i llastimosa realitat de les darreres setmanes. A la ràdio i televisió públiques hi ha instal·lat un veritable aparell de manipulació informativa, encapçalat per dos membres eminents del partit lliberal: el director, Enric Castellet i el cap de desinformació, Jordi Pifarré.

En les darreres setmanes hem vist, així, com:

1. S'ha acomiadat a una professional, la Sra. Montse Talam, editora d'uns informatius, per haver caigut en desgràcia als ulls d'un ministre, després d'haver-se emès unes declaracions d'un doctor que deixava en evidència a la directora de l'Hospital Nostra Sra. de Meritxell.

2. S'ha suprimit, retirat de l'emissió, un programa: "Escolta l'Esport", de gran audiència, aconseguint-se aixecar una gran campanya de protesta en tot el món de l'esport andorrà, fins al punt que després d'un veritable espectacle de comunicats, contracomunicats i desmentiments de la Junta de Govern i del director de l'organisme, s'ha fet, un primer temps, marxa enrera tornant el programa a l'antena.

3. S'ha dut a terme una escandalosa maniobra de coaccions del director de l'ORTA als membres del personal que havien gosat signar una carta de solidaritat amb el periodista. Semblant manera d'actuar d'un membre destacat del Partit Lliberal, que és el Sr. Casellet, mereix qualificatius poc agradables.

4. S'ha censurat el comunicat de Nova Democràcia tramès per fax a tots els mitjans de comunicació acompanyant la pregunta, relativa a l'estructura, funcionament i imatge de l'ORTA, que figura al tretzè punt de l'ordre del dia de la sessió d'avui. Una comunicació que ens consta que va arribar al fax de l'ORTA, i que el cap d'informatius, Jordi Pifarré, va amagar o arxivar directament a la paperera.

5. S'ha acomiadat al periodista esportiu, Gabi Fernández Coll, per haver gosat explicar, públicament, les coaccions i amenaces que duia a terme el director de l'ORTA, Enric Castellet.

6. Finalment, avui mateix, ens assabentem que els treballadors del servei d'informatius de l'ORTA ha iniciat el procés per constituir un sindicat, precisant que un dels seus objectius és evitar que en el futur es repeteixin situacions com les viscudes darrerament.

Són, només, 6 petites mostres de la manera lliberal d'entendre la concreta aplicació, a la ràdio i televisió públiques, dels drets i llibertats que la Constitució reconeix als andorrans: ni llibertat d'expressió del personal de l'ORTA, ni tractament objectiu i respectuós de la pluralitat política en els informatius.

El president del club ha donat una consigna clara a "l'entrenador", Castellet i al "capità de l'equip", Pifarré: joc ras i patada al cap! I val a dir, que apliquen la consigna amb fidelitat. Mai en cap ràdio ni televisió pública d'un país democràtic hi haurà hagut tant joc brut.

He de reconèixer que, avui, nosaltres teníem un candidat per la junta de l'ORTA.

Per acabar volíem tancar el cercle aquest del "yo me lo guiso i yo me lo como".

Volíem presentar el Sr. Jordi Pifarré com a candidat. Disortadament, una sentència del Tribunal de Corts l'ha condemnat per un delicte de falsedat, i ens ha deixat sense candidat.

Per a la propera sessió del Consell ja ens estudiarem si podem presentar el Sr. Castellet.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Francesc Mora, pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la intervenció del Sr. Jaume Bartumeu segueix la línia de la seva carta, que ja va fer arribar a la Junta de presidents. Ara, l'únic que suposo que ha volgut és donar-li transcendència pública a través de la televisió pública, ja que segons sembla té vetat aquest accés a la televisió.

Jo el que voldria comentar, arribat en aquest punt repetitiu de l'ordre del dia dels últims consells, és que el Grup Parlamentari Lliberal ha presentat una Proposició de Llei que regula l'estatut de la

radiodifusió i televisió pública, i que crea una societat pública de gestió d'aquest servei públic que és la ràdio i televisió d'Andorra.

El Grup Parlamentari Lliberal, evidentment, malgrat ser una Proposició de Llei, ho ha fet en coordinació amb el Govern, entén que la cerimònia de la confusió a la que feia referència el Sr. Bartumeu, s'ha produït no en els termes... -evidentment que al Sr. Bartumeu li agrada manifestar públicament- i jo diria, que molt del problema que s'ha produït és un problema, diríem, d'estatut, o un problema d'organització, o un problema de model de televisió pública en el que intervé una junta de l'ORTA, en el que intervé un director i en el que intervé el Consell General... en que totes les funcions, entenem nosaltres, estan poc adaptades als models, diríem, moderns de televisió i, sobretot, al nou règim constitucional andorrà.

Ja arribarà el dia en què haurem de debatre la Proposició de Llei que avui presentem.

Desitgem que aquesta Proposició de Llei ordeni, i clarifiqui tota aquesta confusió que hi ha al voltant del model de la televisió andorrana, i que entre tots puguem fer una televisió i un model diferent més modern i més adaptat a les necessitats i al nou edifici institucional que Andorra té des de l'any 1993.

A part d'això, evidentment, lamentar les manifestacions que fa tant en relació al Partit Lliberal, del qual, en fi, en faig part, com en general a l'actuació del nostre Grup Parlamentari i del Govern que, com he dit, no vull entrar a qualificar... Considero que no són qualificables, però el que sí que és qualificable és fer propostes, fer... intentar buscar solucions, intentar treballar, perquè problemes que vénen de fa temps es puguin solucionar.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, havíeu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Al Sr. Bartumeu li vull dir, simplement, que del que vostè ha dit, com sis petites mostres que fa un amalgama de temes amb elles, n'hi hauria per parlar llargament per cada una d'elles. D'alguna de les preguntes que vostès han fet, en parlarem més en concret, i li donarem més detalls sobre algunes determinades afirmacions que ha fet vostè, o la seva rèplica, la seva contraproposta nostra i, absolutament

el nostre rebuig a moltes d'elles, com és així... com ha de ser.

Tinc la sensació... pel conjunt de la seva intervenció i per la manera de fer-la, és que aquí ens trobem amb una cosa que és constant des de fa temps: des del febrer del 1997 vostè segueix en campanya electoral... des del desastre del febrer del 1997 de Nova Democràcia continua la campanya electoral, i fa servir els mitjans públics, com és aquest Consell General, i ho celebro que sigui així, perquè és bonic que es pugui parlar de totes les coses que es vulgui, malgrat que se surti una mica del guió.

Quan siguin les preguntes parlarem de cada un dels temes -repeteix-. Però aquest fet, per mi, és claríssim. La manera d'intervenir, aquí, és una manera mitinesca que és més pròpia més de campanya electoral. Això pot provocar dues coses: primer a que, vostè, si està en campanya electoral durant 4 anys amb tanta vehemència es cansi de fer-ho -que no és pas el que vull... el que jo desitjaria, perquè no és així com penso que s'ha de fer- sinó, que es poden cansar els que l'escolten... això també. Perquè, és clar, es tracta sempre de *matxacar*, de la mateixa manera, en qualsevol text, i en qualsevol amalgama, procurar afegir-ho tot, procurar pensar que estem en combat permanent electoral. Jo penso que no és així i, que totes les coses que, -com ara ha dit el senyor president del Grup Lliberal- la Proposició de Llei permetrà canviar l'estructura de l'ORTA, que no és la que hauríem fet nosaltres, sinó la que vam heretar, i la que en aquell moment va ser bona durant un temps, durant el qual no va existir televisió. A partir del moment que nosaltres vam posar en marxa la televisió s'ha posat de manifest que es requereixen ajustaments de tota mena, però aquest debat sobre l'objectivitat, o la no objectivitat no es tancarà mai, ni amb oposició ni sense oposició majoritària ni minoritària, ni l'una ni l'altra. Això és així en tots els països. Els mitjans de comunicació sempre estan a l'ull de l'huracà de les queixes polítiques de l'oposició en alguns casos i, també, de la majoria, i és així.

El que jo voldria deixar al marge són les persones que estan dins dels òrgans de difusió de l'Estat, en aquest cas, per deixar-los al marge del debat polític, que nosaltres podem fer tan llarg com vulguem i amb tanta vehemència com ens permeti la correcció que el Sr. síndic ens reclama.

Res més, de moment.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern. Primer: la qüestió de la campanya electoral. És clar, que algun dels 28 consellers em digui que considera que jo estic en campanya electoral, doncs, tot és admissible, fins i tot és admissible, evidentment, que m'ho digui vostè, però que m'ho digui vostè que està en campanya electoral permanent sobre tots els mitjans públics, ho trobo, doncs, una mica fort... però bé, és igual... jo, ja m'està bé això...

El que no m'està tan bé és que em vulgui fer passar, una vegada més,... perquè és clar, avui s'ha equivocat de dia,... per l'oposició contra tot i contra tots els textos. Fixi's mentre l'escoltava, mirava. A l'ordre del dia d'avui, dels set primers punts, nosaltres li hem votat sis textos de llei que havien presentat vostès. Amb unes intervencions absolutament positives, i això que vostès en diuen constructives... de set punts, sis. Per tant, jo crec que això no demostra pas que estem en campanya electoral permanent, ni que els votem sempre en contra de les propostes que fan.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, abans de continuar l'ordre del dia se suspèn la sessió.

(Són les 17.30 h)

Es reprèn la sessió amb el punt número 9 de l'ordre del dia.

(Són les 18 h)

9- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general, per escrit de data 7 de maig de 1999, relativa a la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la justícia.

La pregunta fou publicada al Butlletí número 15/1999, del 10 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, llegeixo el text de la pregunta, la introducció, després de tot el que és pròpiament la fórmula inicial, diu:

En data 2 de desembre de 1998 el Govern va presentar a tràmit parlamentari el Projecte de Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la justícia, que fou publicat al Butlletí del Consell General núm. 41/1998, de data 14 de desembre.

En data 22 d'abril de 1999, el Consell General en sessió ordinària va aprovar aquest Projecte de Llei.

Reprenent el fil de la nostra intervenció -d'Iniciativa Democràtica Nacional- en aquesta sessió, hem de dir que les lleis, per si soles, si no van acompanyades de les dotacions pressupostàries i de les mesures adequades, no solucionen els problemes sinó que, a l'inrevés, poden arribar a agreujar-los.

A Iniciativa Democràtica Nacional no voldríem que aquesta Llei esdevingui inviable per manca de recursos econòmics, de personal qualificat per portar a terme d'una forma eficient totes les mesures que contempla, o d'instal·lacions específiques per a menors.

Per la qual cosa, preguntem, i llegeixo directament les cinc preguntes que formulem al Govern.

Primera pregunta: quina dotació pressupostària existeix per a l'aplicació de totes les mesures previstes per la Llei?

Segona: quins mitjans materials considera el Govern adequats per fer complir les mesures previstes?

Tercera: quin centre o centres d'internament de menors té previstos el Govern per tal que les mesures disciplinàries que contempla la Llei puguin aplicar-se?

Quarta: quins mitjans personals considera el Govern adequats per fer complir les mesures previstes?

Cinquena: què són els "Serveis tècnics del Ministeri de l'Interior"? Quantes persones formen part dels mateixos? Quines qualificacions professionals tenen?

Bé, aquestes són les cinc preguntes. Jo demanaria al Govern, -suposo que em constatarà el ministre d'Interior, el Sr. Sangrà- jo li demanaria que me les pogués contestar una per una, si més no, la segona i la tercera, aquestes sí que no em faria res que me les contestés conjuntament... però, les altres si les pot...

D'acord...? Perfecte, gràcies!

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el ministre de la Presidència i d'Interior. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies Sr. síndic.

Les contestaré punt per punt.

La primera pregunta: sobre quina dotació pressupostària hi ha per l'aplicació de les mesures previstes a la Llei. A la partida pressupostària 24/200, nous serveis del Serveis Generals del ministeri d'Interior, hi ha pressupostada la quantitat de 14 milions de pessetes que es destinaran al pagament de les despeses derivades de l'aplicació de les mesures previstes a la Llei, sense saber, evidentment, doncs, si s'utilitzarà tota la partida o si en farà falta, més o menys. Això s'anirà veient, doncs, a mesura que s'hagin d'anar aplicant aquestes mesures.

Quins mitjans materials considera el Govern adequats per fer complir les mesures previstes? Doncs, hi ha diverses mesures. Per portar a terme les mesures de serveis en benefici de la comunitat i de llibertat vigilada amb assistència educativa, és imprescindible comptar amb la col·laboració d'institucions públiques i privades, legalment constituïdes i d'utilitat pública que puguin facilitar tant l'espai com la tasca, com la incorporació del menor en les activitats que hagi de fer, i amb aquesta finalitat s'han iniciat contactes amb diferents institucions públiques en concret, especialment amb les administracions comunals, les quals ens han manifestat la seva voluntat de col·laborar a l'hora d'aplicar aquestes mesures.

Pel que fa a d'altres mesures de tipus disciplinari, com per exemple l'obligació de romandre al domicili de la família els caps de setmana o durant les nits, la privació d'entrar en determinats locals o en llocs públics, la privació del dret a conduir vehicles de motor o d'usar qualsevol tipus d'armes, el grup de menors del servei de Policia ja s'ocupa, actualment, per delegació dels tribunals competents de controlar el correcte compliment de les mesures, que en aquest cas, doncs, apliquen els tribunals.

Sobre el centre o els centres d'internament de menors, he de dir que el ministeri d'Interior, ha mantingut, ja, diverses reunions amb la Batllia i amb el ministeri Fiscal per tractar sobre els diferents aspectes de l'aplicació de la Llei. En aquestes reunions s'ha posat de manifest que fins ara, fins al moment actual, el nombre de menors que han comès fets delictius de gravetat que haguessin requerit l'adopció d'una mesura d'internament és força reduït, afortunadament.

En els darrers anys s'han produït molt pocs casos, i pensem que pel compliment d'aquest tipus de règim... de règim d'internament el més adequat -i en aquesta línia estem treballant- seria establir una línia de col·laboració amb els països veïns que disposen

d'instal·lacions i de centres adaptats amb aquesta problemàtica, aquests centres que ofereixen tractaments específics, individualitzats, pels menors que es troben en aquesta situació.

Sobre els mitjans personals, li diré que per fer complir les mesures previstes a la Llei és necessari comptar amb la col·laboració de persones, de professionals amb perfil de psicòlegs, d'assistents socials i d'educadors de carrer.

Aquests professionals realitzen funcions de valoració de la situació psicològica familiar i social del menor, alhora que assisteixen a declarar com a pèrits en els judicis orals que es produeixen i, també, tenen atribuïdes competències en matèria de desenvolupament i seguiment de les mesures que la Llei estableix.

També es considera convenient comptar amb la cooperació d'una persona responsable que realitzaria des del ministeri d'Interior, les tasques d'organització i de coordinació amb les institucions públiques i privades col·laboradores, així com vehicularia la relació amb les autoritats judicials competents i amb el ministeri Fiscal.

Què són els serveis tècnics del ministeri d'Interior, quantes persones formen part dels mateixos i quines qualificacions personals tenen? Els serveis tècnics del ministeri d'Interior -als quals fa referència la Llei- de moment, els forma una sola persona que s'està ocupant, d'una banda, d'elaborar els programes que han de definir els objectius que es pretenen assolir, i la metodologia d'intervenció en les diferents mesures acordades pels tribunals, i, d'altra banda, de realitzar els contactes inicials amb les entitats a les quals se'ls demana col·laboració. Es tracta d'una persona diplomada en Treball Social i Criminologia amb l'especialitat de menors.

Des del ministeri s'ha iniciat, també, els tràmits necessaris per contractar un psicòleg que tingui experiència i formació específica en el camp de la infància i de la joventut, i s'està treballant conjuntament amb el ministeri de Salut i Benestar amb la finalitat d'utilitzar els recursos i no de duplicar estructures que desenvolupen tasques similars -sobretot des del punt de vista de recursos humans i materials.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, vol tornar a intervenir?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, hi ha una cosa, una apreciació prèvia que volia fer.

Nosaltres, aquestes preguntes les havíem preparat anteriorment, *inclús*, abans que s'aprovés la Llei i, bé, les hem reconvertit una mica; o sigui, en aquest moment la seva lectura potser és una mica diferent al que hauria estat en el principi.

Disposem de 6 mesos... -com sap el Sr. ministre- de 6 mesos per fer efectives les previsions que hi ha a la Llei, això és sobre una esmena que es va formular i que va ser aprovada quan la realitat -o sigui, el projecte previ- era de 15 dies... O sigui que, pel que vostè em diu sobre, aquestes previsions que m'ha explicat, queda clar que en 15 dies feien absolutament inviable la Llei, o sigui, que ha sigut una bona iniciativa de fer prosperar, o que prosperés aquesta esmena, que porta l'entrada en vigor a 6 mesos.

De totes formes -i per això faig aquesta introducció- li he de dir que la nostra intenció no és entrar aquí, en un debat. El que volem és, precisament... el que volia la Llei és posar-ho sobre la taula, donar-los una mica de pressa... esteu començant... queden 6 mesos només, però, pel que vostè ha comentat queda clar que hi ha moltes coses en les quals s'hi hauran de treballar a fons.

Anant per punts, diu que el pressupost és de 14 milions. Bé, evidentment, amb els 6 mesos, el pressupost que serà efectiu o que quedarà afectat, serà el pressupost de l'any que ve. Valorin vostès mateixos si 14 milions és una quantitat suficient per fer front. A nosaltres el que ens interessava, ara, era veure quina era la seva resposta, l'analitzarem i en el futur en seguirem parlant. Així, a sobrevot, diguem-ne, ens sembla una quantitat segurament insuficient per fer front a les previsions.

Bé, després ja llegiré alguna cosa -per la cara que posa vostè, Sr. ministre- que la Llei és molt exigent en moltes coses, tant en instal·lacions com en recursos... ja hi arribarem!

Bé, en el segon punt, quan parlava de mitjans materials, ja li dic, que si ho contestava juntament amb el tercer, parlant de centres d'internament perquè és una cosa una mica difosa, ja en parlarem. Està parlant de col·laborar amb els comuns, que existeix un grup de menors a la Policia que s'ocupa d'aquests temes. Està bé que aprofundeixin en això, i posin en marxa un funcionament, els recursos que calguin.

Quant als centres, bé, hi ha una cosa que ha dit que em resulta preocupant. Anirem per parts. Primera

part: de centre, en aquest moment, no em consta que n'hi hagi cap. La pròpia Llei... Centre específic per a menors, i sinó ja em contestarà.

A la Llei es parla que els centres de menors han d'estar perfectament separats dels centres de reclusió, en el cas d'internament de persones majors d'edat i, en aquest moment, -em corregirà si m'equivoco- no n'existeix cap; és més, hi ha una esmena nostra, d'IDN, que va prosperar perquè quedés ben clar, i no hi hagués la possibilitat de sortir amb algun pedaç per fer aquests centres.

És a dir, ha de ser un centre específicament per a menors. Que pugui disposar de serveis conjunts amb altres pel fet que hi han pocs reclusos, doncs, millor que millor que n'hi hagi pocs, i millor que millor que aprofitem aquests recursos, però ha de ser un centre específic... i en aquest moment no hi ha res.

Hi ha una cosa que em preocupa perquè ha sortit al carrer, a vegades, la possibilitat d'utilitzar... -és un rumor que no sentim mai corroborar pel Govern, però voldria que en parléssim- d'utilitzar altres serveis que toquen a infants amb problemes, per exemple el CAI. Nosaltres entenem que el CAI té una funció, i que un centre d'internament és una cosa completament diferent. Si ho barrejàssim estaríem criminalitzant una institució que no té res de criminalitzada i, en tot cas, faríem un mal favor a aquesta institució i a la que ha de venir.

I una cosa que he dit, que se'n va estar parlant a la Comissió: quan parla de línies de col·laboració amb els països veïns, pel fet que aquí tenim... Bé, la Llei no és molt específica... hi ha algun punt que es pot interpretar sobre això, però, jo entenc que l'esperit de la Llei està, precisament, en què els menors compleixin les seves penes el més a prop possible del seu domicili.

En altres ordenaments jurídics està recollit expressament així, a l'espanyol, concretament -que he pogut consultar-; i aquí, a Andorra, tot i que no estigui recollit expressament, forma part, i es va quedar a dintre de la Comissió que es donava per sobre entès que aquesta era la idea. Si no ho és, bé, nosaltres en qualsevol moment podem introduir una proposició per fer una esmena si el Govern volgués fer això, perquè per a qualsevol persona és sempre millor que la pena es compleixi a la vora de casa, amb més raó ho és per a un infant. O sigui, no crec que pel fet que hi hagin pocs infants susceptibles de ser reclusos, sigui o justifiqui per si sol una qüestió com aquesta: què ens importa més l'infant o les finances públiques?

Bé, en seguirem parlant. Ja dic que tenim 6 mesos per endavant per anar parlant d'aquest tema, però la nostra preocupació que quedi palesada.

Pel que fa als mitjans personals... bé, vist que estan començant, han parlat de psicòlegs, d'educadors, etc. però tampoc queda la cosa massa clara i, quan passem al cinquè punt, i ens parlen que els serveis tècnics del ministeri d'Interior són una persona... clar, aquí ja, la cosa, demostra fins a quin punt les coses estan més o menys avançades.

He de dir, Sr. ministre, i ho sap però ho vull recordar en públic, que aquest servei... aquests serveis tècnics del ministeri tenen previstes unes atribucions, i una sèrie de competències i feines que aquesta persona, suposo, que l'hauran agafat amb una gran capacitat de treball, perquè sinó tindrà problemes seriosos.

Es parla -i no vull ser exhaustiu- que han de fer el seguiment del menor quan el batlle de Menors considera que els fets comesos poden trobar correcció, etc., col·laborar amb el batlle de Menors i el Ministeri Fiscal en el control de les contraprestacions, elaborar un informe del batlle de Menors en tals supòsits, informar en els supòsits d'internament sobre permisos de sortida, responsabilitzar-se en defecte dels pares, tutors o representants legals del menor que romanguin en un centre d'internament... He llegit quatre o cinc punts i n'hi ha cinc o sis més, que per no ser pesat, doncs, no els llegiré.

En tot cas, em sembla evident que aquest equip...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Alay, si us plau us demanaria de no allargar massa.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Sí, acabo de seguida.

... que aquests serveis tècnics del Ministeri tenen una tasca feixuga a complir. La Llei és una llei ambiciosa, i nosaltres ho celebrem que així sigui, però ara entenem que el Govern té l'obligació que aquesta Llei es pugui complir de la millor manera; o sigui, que tenen 6 mesos per endavant, no perdin el temps, i facin tot el que hagin de fer, perquè disposem dels serveis adequats.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre de l'Interior teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies Sr. síndic.

Jo el que no voldria obviar és un element que pot semblar fred parlant, doncs, de problemàtiques com aquestes, però que és l'element estadístic.

La idea que el nombre de casos de menors amb problemàtiques penals, que es podrien qualificar de greus o molt greus, afortunadament, és reduït al nostre país.

Una altra cosa que m'agradaria comentar és que la promulgació d'una llei... no és perquè es promulgui una llei que es varien els comportaments i, el tipus de delictes que es produeix en el país. El que passarà ara, és que una sèrie de problemes i d'actituds delictives que actualment estaven tractades d'una certa manera pels tribunals andorrans, cauen sota l'òrbita d'aquesta Llei.

Però no per això tindrem delinqüents diferents, o el delinqüent que avui en dia passarà per aquesta Llei i forçosament serà una tipologia de delinqüència molt greu o molt més greu que la que avui existeix. Per tant, es produirà previsiblement un cert paral·lelisme entre les tipologies de delinqüència, moltes d'elles, doncs, lligades a entorns familiars desestructurats i, doncs, per tant, als tipus de delinqüència, com els que hem tingut fins ara. El que està clar és que les institucions que avui en dia funcionen han de continuar funcionant i això, en definitiva, doncs, cobreix una part de les disposicions de la Llei, que no correspon al Govern d'indicar sinó que són els tribunals els que han de jutjar quines mesures de reeducació, quines mesures de reinserció ha de seguir un menor.

Per tant, jo diria, que no és perquè s'aprovi una llei que canvien els comportaments delictius i, per tant, doncs, que canvia tota aquesta problemàtica, una problemàtica que existeix. Per tant, hi ha una sèrie d'estructures que funcionen, que funcionen bé i, que poden continuar funcionant en el futur per les finalitats per les quals s'estan utilitzant, avui en dia, i que, insisteixo, és en aquest cas el batlle de Menors el que dictarà les mesures escaients.

El que sí que es parla a la Llei és de l'obligatorietat, per conductes delictives molt importants, que els centres d'internament d'aquests menors estiguin perfectament aïllats de la resta de la població reclusa.

Actualment això és impossible de garantir, amb els 2 centres penitenciaris que tenim, tant a Casa de la Vall com a la Comella, això és impossible de garantir.

També és cert que fa poc temps, la setmana passada, el Govern va adquirir uns locals a l'edifici on està situat el Centre de Detenció de la Comella, que permetran adequar l'actual centre penitenciar, creant galeries independents pels diferents tipus de reclusos i, garantint aquest aïllament, però aprofitant una mica -com deia vostè- els recursos a l'abast de

l'Administració general. També permetran de trobar una solució que satisfaci els preceptes que conté la Llei de menors.

Quant a l'allunyament dels menors de les seves llars, és evident, doncs, que això és quelcom que s'ha d'evitar en la mesura del possible.

També, però, a la vista de la feina que s'està fent des del Ministeri d'Interior, el que es veu és que en comunitats autònomes com, per exemple, la comunitat catalana, de centres de reeducació que puguin ser utilitzats per perfils determinats no n'hi ha cada 50 quilòmetres, sinó que n'hi ha dos o tres al llarg de tota la geografia catalana, que són utilitzats, doncs, per fer el seguiment i per fer els programes educatius i de reinserció dels menors que hi estan internats.

El que sí que hem d'intentar és buscar aquests centres de reeducació o de reinserció el més a prop possible, però, donada la característica del país, l'argument estadístic al que ja feia referència abans, afortunadament, els casos de delinqüència greu són escassos al nostre país. El que sí que és veritat és que haurem d'intentar trobar entitats col·laboradores, no massa lluny, però que en alguns casos no podran estar situades al nostre país, i, és en aquesta línia que estem treballant.

Els serveis generals del Ministeri d'Interior són el que són. També li he dit, doncs, que estem en procés, doncs, de contractar una persona amb perfil de psicòleg i, el que sí que tenen molt clar tan el Ministeri d'Interior -en aquest cas- com el Ministeri de Salut i Benestar, és que la seva obligació és de trobar eines de coordinació que donin satisfacció al compliment de la Llei.

El M. I. Sr. Síndic General:

Ha acabat Sr. ministre?...

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Vicenç Alay, li demanaria que no entréssim en un debat i que sigui una repregunta que formuli.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies.

No, no, seré molt breu.

Simplement dir -bé, no voldria que s'entengués, aquí, que estem intentant des del nostre Grup crear un macro servei dependent del Ministeri d'Interior. És més, es va discutir que no fos dependent del Ministeri d'Interior sinó del Govern i, no es va acceptar per aprofitar o per optimitzar els recursos que ja existeixen, per no haver de crear funcions o crear serveis extraordinaris i, per altra banda,

-segueixo i acabo aquí- dient, que, no es tracta de crear -com vostè pot suggerir- un centre a cada parròquia, per exemple, portat a l'extrem. Vostè parla que a Catalunya no hi ha centres... d'acord! Però que hi ha una mateixa cultura... Nosaltres, crec, que ens hem de dotar d'un centre, aquí a Andorra, per aquest tipus de coses.

Que si el nano que està sotmès a això és estranger i vol complir la pena al seu país, Espanya, França o on sigui? Està en el seu dret. Però si és d'aquí ha de poder-ho fer.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta al respecte?

Bé, doncs, passem al punt número 10 de l'ordre del dia.

10- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels M. I. Srs. Jaume Bartumeu Cassany i M. Rosa Ferrer Obiols, consellers generals, per escrit de data 10 de maig de 1999, relativa a l'estudi d'audiència de l'ORTA.

La pregunta fou publicada al Butlletí número 16/1999, del 21 de maig.

Exposa la pregunta la Sra. M. Rosa Ferrer.

Teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, des de Nova Democràcia vam valorar l'oportunitat de formular aquesta pregunta a conseqüència d'unes informacions que havien aparegut a la premsa en què l'ORTA havia fet públic el resultat d'una enquesta d'audiència que havia encomanat.

Coneixedors del tarannà de desinformació i manca de parcialitat de les persones que ocupen els càrrecs directius de l'ORTA, i són els que havien presentat aquest estudi d'enquesta, i donat que una vegada més les seves manifestacions havien aixecat crítiques d'altres mitjans de comunicació privats, i ens posaven en dubte la fiabilitat de l'enquesta, i fins i tot, el Sr. Castellet havia fet unes declaracions poc afortunades vers una ràdio privada d'Andorra -Ràdio Valira, coneguda per tothom.

Vam estimar, doncs, necessari i imprescindible que el Govern clarifiqués, públicament, determinats

aspectes d'aquesta qüestió i, per tant, passo a llegir les preguntes concretes que vam presentar.

La primera pregunta és:

Com s'ha procedit a contractar l'empresa Iniciatives i Estudis Consultors, i quines altres empreses havien postulat?

Quin criteri va prevaler a l'hora d'adjudicar el treball a Iniciatives i Estudis Consultors?

Quins criteris s'han emprat a l'hora de contactar les 570 persones que segons la premsa han estat consultades?

Quines han estat les preguntes concretes que s'han formulat als enquestats?

Quantes versions o edicions existeixen d'aquell Informe? Existeixen altres estudis efectuats l'any 1998 o durant aquest any 1999 sobre aquesta qüestió?

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Una prèvia per dir que no comparteixo, com és natural, les seves afirmacions, que les fa com a certes... però, és la seva opinió, sobre la desinformació i la manca d'imparcialitat dels mitjans de televisió i els directius, etc. No ho comparteixo.

Ara, contestant a les seves preguntes. Es va procedir a contractar l'empresa Iniciatives i Estudis Consultors havent obtingut d'altres pressupostos, és a dir, de 5 empreses, concretament, puig que ho demana: Francesc Camp, Tejero Ferrer Trenzano, Gavis SA, R Consultors i Iniciatives i Estudis, amb diferents preus com resulta en aquests casos. Això ho va fer el Govern. El Govern coincidint amb un consell de l'administració de l'ORTA creia que era ja necessari tenir una primera aproximació del que hauria de ser un servei permanent d'estudi de mitjans, que és molt més complicat i que s'ha de fer d'una manera molt més exhaustiva, però que a Andorra permet fer-se si es posen els mitjans necessaris de manera que sigui molt més regular i molt més continu, però valia la pena partir d'algun punt, i per això es va fer. El criteri va ser, en aquest cas, de preu, senzillament el millor preu. És la segona pregunta.

La tercera és: els criteris que han emprat a l'hora de contactar les 570 persones que, segons la premsa,

han estat consultades. No voldria semblar un tècnic en això, perquè no ho conec. La resposta que li puc dir és que la mostra de les 570 persones sobre el total de la població d'Andorra -aproximadament 65.000 persones- dona segons les taules estadístiques tècniques una fiabilitat d'un 94%. En cas de fer-se entrevistes de forma aleatòria, és a dir, sense efectuar divisions proporcionals en concepte de sexe i parròquia de residència.

En el cas de l'estudi d'audiència de l'ORTA -aquest que parlem- es van aplicar les divisions proporcionals en concepte de sexe i parròquia de residència -segons dades extretes de les estadístiques del servei d'estudis del Govern- fet, que fa augmentar -segons els tècnics- la fiabilitat de l'enquesta. Els dies i hores li podria detallar, també, es va en diferents per hores... Va ser una enquesta telefònica, naturalment. Es veu que, freqüentment, es fan d'aquesta manera. Les enquestes de televisió, salvat els països que tenen un sistema de contacte directe en el qual el sol fet d'engegar un televisor ja contacta en un lloc, on es queda marcat el canal que està mirant en aquell moment, etc. Això no ho tenim i seria, naturalment, la manera infal·lible de saber exactament tot. Les preguntes eren les mateixes, etc.

Tinc un document que és el text de les preguntes que el passaré a tots vostès, si el Sr. síndic em permet i si vol que el llegim, el llegirem. Són moltes preguntes. No sé si vostè ho veurà, vostè mateix... si en permet... faria entrega als consellers una per cada un... és el treball tècnic d'aquesta enquesta. Si li sembla interessant, doncs, pot vostè mateix ordenar que es llegeixi o... en fi...

Quant a les versions, diu -la pregunta cinquena, el cinquè apartat de la pregunta-: quantes versions o edicions existeixen de l'Informe, i si hi han altres estudis? De fet aquesta empresa va fer un estudi preliminar, un resultat de l'informe preliminar i un informe final de les dades processades informàticament. L'ORTA va presentar un resum de l'estudi als mitjans de comunicació del país, però no hi ha 2 informes diferents, sinó un resum i el definitiu.

Això és el que li puc contestar sobre aquesta pregunta, fins ara.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. M. Rosa Ferrer, vol tornar a intervenir?

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, efectivament aquí ho ha comentat. Hi ha altres mètodes per obtenir resultats molt més fiables, i nosaltres -és una opinió personal- pensem que el mètode de l'enquesta, doncs, les preguntes... A veure, ara és molt difícil, ens podríem posar, aquí, a llegir-les... ja les analitzarem, però, bé, tampoc com a experts ni molt menys, no? Però de la manera en què es formula una pregunta es provoca una certa resposta, i això és el que s'hauria de veure, i d'analitzar, aquí, en aquestes preguntes.

Nosaltres, bé, així d'entrada,... -aquí passo al company- d'entrada, doncs, bé, si el primer que es pregunta és sobre Andorra Televisió, i estàs telefonant dient: "Truco des d'Andorra televisió o des de l'ORTA, i estic fent una enquesta", doncs, la recepció que se'n té, és una altra.

Apartant això, el mètode de l'enquesta, i com s'ha dit, efectivament, hi ha d'altres mètodes molt més tècnics, directes, connectats directament a les sortides dels televisors o de les antenes de les cases que donen uns resultats molt més fiables i segurs. Doncs, és clar, una enquesta al costat de l'altra, per nosaltres, la que és molt més fiable és l'altra. Per tant, ens permet qüestionar d'entrada, aquesta.

Nosaltres, sobretot hi ha una cosa que ens va... -independentment de les dades- de la manera en què es va donar aquesta informació, la polèmica que va suscitar, i les sorpreses que realment es van produir a nivell individual, en altres mitjans de comunicació privats a Andorra i, sobretot les respostes del director de la ràdio i televisió públiques que tampoc van ser les acurades.

En tot cas, també -no està aquí inclosa en la pregunta- però vostè ho ha dit que es va fer una enquesta encomanada pel Govern -on hi va participar el Govern directament a l'hora de fer-ho- i, també, li agrairia si... avui no, però en tot cas ens ho fa arribar. A càrrec de quin pressupost s'ha pagat aquesta enquesta? Si l'ha pagat el pressupost del Govern, o l'ha pagat el pressupost de l'ORTA. Això també li agrairia que ens ho clarifiqués.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, Sr. síndic gràcies.

L'enquesta va ser encomanada pel Govern, i va ser pagada pel Govern, sobretot perquè l'ORTA en el seu pressupost no tenia aquesta partida molt estipulada, i no tenia cap partida que pogués encabir aquesta mena d'activitats, no podia fer l'encàrrec. El

Govern sí que tenia possibilitat de fer-ho, i també tenia voluntat de fer-ho.

El que vostè ha dit és cert. Si tinguéssim un sistema mecànic i electrònic -que podrà arribar al seu temps-de control permanent per la televisió, no per la ràdio, llavors, per la ràdio seria molt més difícil, perquè hi ha els vehicles, molta gent escolta la ràdio al cotxe molt més que a casa, fins i tot. Però per la televisió sí, concretament, seria una manera perfecta de ser, fins allà on pugui ser-ho.... No sé, jo també li he de confessar i, potser, vostè, ho comparteix que de vegades sobre les estadístiques i les enquestes, doncs, hi ha els seus dubtes, en qualsevol estadística i en qualsevol enquesta. Sense anar més lluny, les estadístiques o enquestes sobre resultats electorals a vegades dius: bé, els que les fan haurien de canviar de feina, moltes vegades, perquè a vegades els resultats són increïblement diferents.

En aquests casos no ho crec, ara, potser sí que la manera de com es planteja una pregunta pot encaminar una resposta. No he vist en el text si es va preguntar telefonant des de la televisió. No era aquest el tema, havia de ser l'empresa que telefonava fent una enquesta per la televisió en general... no podien dir que telefonaven des de l'ORTA, és clar, no era aquest el cas.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Sra. M. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Consta que es trucava i es deia: truquem per una enquesta des de l'ORTA per l'ORTA. És clar, aleshores aquí...

I després resulta sorprenent, molt sorprenent que el resultat -pel que sabem pels mitjans de comunicació-d'aquesta enquesta, és que, per exemple, la televisió francesa no la miri ningú a Andorra o que és quasi inapreciable, quan penso que els que estem aquí, crec que la deguem mirar pràcticament tots, la televisió francesa.

Hi ha una cosa que li voldria demanar: vist que aquest estudi l'ha pagat el Govern, i s'ha pagat, per tant, amb el pressupost propi de l'Estat directament, que per favor se'ns faci arribar una còpia, als consellers, de tot l'estudi, perquè és que no el tenim, per favor.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern vol contestar?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

No, no, gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra repregunta?

Passem, doncs, al punt número 11 de l'ordre del dia.

11- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels M. I. Srs. Jordi Torres Alís, Jaume Bartumeu Cassany, Vicenç Mateu Zamora i Simó Duró Coma, consellers generals, per escrit de data 12 de maig de 1999, relativa a la reunió del Comitè Mixt Andorra/CEE celebrada el passat dia 6 de maig de 1999 a Brussel·les.

La pregunta fou publicada al Butlletí número 18/1999, del 31 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El banc de l'oposició lamenta haver tingut de formular aquesta pregunta.

Si el ministre d'Exteriors hagués tingut la més mínima intenció de posar els seus actes en acord amb les seves prolífiques declaracions de premsa o als mitjans de comunicació, una qüestió d'Estat com és aquesta, la de les relacions d'Andorra amb la Comunitat Econòmica Europea mai no hauria tingut d'esdevenir una altra vegada matèria d'interpel·lació en l'exercici del control al Govern.

Però les coses són com són, i no com ens agradarien que fossin.

Un mes després de la reunió del Comitè Mixt, el Consell General no ha rebut encara cap informació del seu desenvolupament, i ens hem hagut d'informar per altres canals. Per això ens veiem en l'obligació de preguntar al Govern i, llegeixo les preguntes que ja han estat publicades, Sr. síndic:

Creu el Govern que efectivament l'Acord d'Unió Duanera de l'any 1990 "està caducat, és poc àgil i és estret"?

Quina és la línia del nou Acord amb la Unió Europea que vol negociar el Govern?

Quines són les eventuais directrius polítiques que el Govern ha donat a la delegació andorrana que ha participat en la darrera reunió del Comitè Mixt?

Quin ha estat l'ordre del dia d'aquesta reunió? Quins altres temes han estat tractats?

Quina ha estat la postura de la delegació de la Unió Europea? i,

Quin ha estat el resultat final d'aquesta reunió?

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Relacions Exteriors. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Respondré la primera i la segona pregunta.

L'acord del 1990 va ser negociat abans de la Constitució i corresponia a una realitat concreta de l'època. En aquells moments, Espanya acabava d'entrar dins del Mercat Comú, i Andorra es trobava confrontada davant de 2 veïns que feien part d'un mateix espai comercial, però que aplicaven -com és conegut- règims comercials diferents: llicències, contingents o francisació.

Convé no oblidar que la lògica interna del funcionament del mercat únic, i de la Unió Econòmica i Monetària obliga als socis comercials de la Unió a perfeccionar les seves relacions.

En el discurs d'orientació política del 30 de juny de l'any passat, el Sr. cap de Govern va remarcar fermament que -i cito- "amb la Unió Europea s'ha de fer un tractat diferent de l'actual, que anticipi la problemàtica que, de manera ineluctable, arribarà a l'entorn del respecte de les bases de lliure circulació i de claredat econòmica". En el mateix discurs es donen les pautes i les vies a seguir amb la Unió Europea, ja que el cap de Govern afegia, que: "és criteri del Govern que la bona adequació d'Andorra a la Unió Europea passa per l'obertura d'un procés negociador i, això, comporta ser capaços de respectar les 4 llibertats fonamentals.... Preparar-se per aquesta negociació és, avui, l'essència de l'orientació política d'aquest Govern".

Així doncs, durant tot aquest any, la línia del Govern ha estat de seguir i mantenir el que s'aprova en el debat de l'any passat del 30 de juny.

Tercera pregunta: la darrera trobada en el si del Comitè Mixt, no va ser l'escenari d'una negociació.

El Comitè Mixt és, segons l'article 17, l'òrgan de gestió de l'esmentat Acord, i pren cura de la bona execució del mateix.

Tanmateix, Andorra va demanar la convocatòria del Comitè Mixt mitjançant una carta de 15 de gener de 1998 per tal de poder dialogar amb la Unió sobre el conflicte del tabac. La Unió, per la seva part, va preferir esperar l'assoliment de mesures apropiades per convocar l'esmentat òrgan. La convocatòria del Comitè Mixt per part de la Comissió apareixia com un senyal de diàleg, i com el final del conflicte.

El Govern d'Andorra va demanar a la seva delegació que informés oficialment a la Unió Europea, de l'ensens de les reformes legislatives que el Principat havia emprat per a combatre el contraban de tabac.

Quarta pregunta: l'ordre del dia va convertir l'òrgan de gestió del Comitè Mixt en una mena de fòrum de diàleg entre ambdues parts:

En primer lloc Andorra va presentar la Llei contra el frau duaner, la Llei de control de matèries sensibles i el Projecte de llei de la modificació del Codi penal.

En segon lloc, la Comissió i Andorra van exposar l'estat del procés d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització Mundial del Comerç, iniciat l'octubre de 1997. La Comissió, per la seva part, va reiterar la seva recomanació que Andorra entri dins de l'OMC abans de la nova ronda de negociacions -la dita del mil·lenni- ja que després, els criteris d'adhesió i el llistó seran molt més alts i restrictius.

En tercer lloc, la Comissió va exposar la seva opinió sobre el que es diu ser la incompatibilitat de l'acord del 1990 amb l'article 24-8-b del GATT -és una mica tècnic, però, perdoneu-me- i la necessària modificació d'aquest article. Aquest article conté una disposició que nega l'exclusió d'un sector, i obliga a que els acords regionals i/o bilaterals d'un estat o organització membre de l'OMC, no facin discriminacions i contemplin l'essencial dels intercanvis, concepte aquest -d'essencials intercanvis-, subjecte a diferents interpretacions doctrinals. Andorra consideraria la possibilitat que el sector agrícola entrés dins de la reforma de l'acord del 1990, com una zona de lliure canvi. Ens trobem, doncs, davant de dues posicions molt allunyades: Unió Duanera total segons la Unió Europea, Unió Duanera pels productes industrials i zona de lliure canvi pels productes agrícoles segons Andorra. Són posicions extremes pròpies d'un principi de negociació.

Quart punt: Andorra exposà públicament la seva voluntat d'anar vers un acord d'associació, però explicà que els àmbits en què haurien de considerar aquest acord s'estan estudiant i que es donaran precisions a final d'any.

Cinquè punt: s'adoptà la decisió -dita- 1/99, sobre les regles de l'origen que inclouen el cúmul bilateral -és un tema molt tècnic per garantir l'agilitat de circulació dels productes agrícoles- que va de l'1 al 24, en uns intercanvis entre la Unió i Andorra. Aquest nou text substitueix les regles d'origen del 1990, que eren molt restrictives, i permetrà l'exportació de productes agrícoles transformats com a productes originaris de la Comunitat.

Al final les parts es van felicitar del bon ambient de col·laboració existent.

Cinquena pregunta que és: quina ha estat la postura de la Unió Europea? La Unió Europea s'ha mostrat satisfeta per les reformes andorranes tant pels terminis emprats per a realitzar-les com per l'eficàcia a l'hora de l'aplicació, i ha manifestat un interès especial per saber en quin moment el Consell General aprovaria el Projecte de llei de penalització del contraban.

Darrera pregunta: quin ha estat el resultat final d'aquesta reunió? És: endegar una nova etapa marcada per la mútua voluntat d'aprofundir les relacions.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Volia preguntar al Sr. ministre, primer, que m'ha semblat que ens volia explicar el què era el Comitè Mixt... i després ja he vist que no ens ho volia explicar, però la pregunta és si no hi ha una contradicció entre el que ens ha dit, que el Comitè Mixt, doncs, és un òrgan de gestió de l'acord -com tots tenim obligació de saber i conèixer- per després dir-nos que la reunió del Comitè Mixt es va convertir en una mena de fòrum de discussió en la qual es van començar a exposar les posicions d'una i altra part. A mi em sembla que aquí hi ha una certa contradicció, perquè recordo que en la visita que van fer, aquí, els membres de la Comissió de la Unió Europea, ja es va dir en la reunió que es va tenir aquí a Casa de la Vall que el Comitè Mixt no era el lloc adequat per començar a discutir eventuais ampliacions de l'acord i, per tant, li pregunto si a vostè li sembla que aquest és el lloc adequat, al Comitè Mixt.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre teniu la paraula.

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Sr. síndic.

En efecte el Comitè Mixt és un òrgan de gestió, però no es pot evitar que es l'únic lloc on coincideixen les dues parts, allà on es parla de tots els temes que puguin interessar l'un o a l'altre costat de la taula.

Un dels aspectes essencials a clarificar, un cop superada la crisi, era el que se n'ha dit de l'aprofundiment de les relacions. En aquests aprofitaments de les relacions us heu fixat que hi ha un capítol especial per l'Organització Mundial del Comerç que això també és un esforç institucional que haurà de fer Andorra, i que el Govern intenta portar-lo en paral·lel en la discussió i presentació del nou possible acord d'associació.

La resposta concreta és que en efecte, encara que sigui un òrgan tècnic, s'ha transformat en un fòrum de diàleg.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Una altra repregunta Sr. síndic.

El ministre ens informa que, per part de la Comissió Europea, doncs, es va plantejar la qüestió de l'adhesió d'Andorra a la última ronda del GATT, perdó, de la ja actualment Organització Mundial del Comerç, i ens diu que hi ha dos postures molt separades: la del Govern andorrà, que vol mantenir la Unió Duanera pels productes industrials, però mantenir la llibertat de circulació, és a dir, continuar sent un país tercer -si ho he entès bé- amb els productes no industrials, és a dir, els agrícoles; i les manifestacions de l'organisme, és a dir, de la Comissió Europea, que els va dir que hi pot haver una contradicció entre l'acord actual que uneix Andorra amb la Unió Europea, i l'acord que es pugui signar amb l'Organització Mundial del Comerç.

Vostè, senyor ministre, ens ha dit que això és molt tècnic, i jo hi estic d'acord, però crec que seria molt més il·lustratiu per a tots, sobretot, si creu que no arribem al nivell de tecnicitat de la seva contesta, que ens expliqués que el problema torna a ser el tabac, perquè em sembla que és el que hauríem de dir.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre de Relacions Exteriors teniu la paraula.

El M. I. Sr. Albert Pintat:

És tècnic però no tinc cap inconvenient de precisar. Hem de saber que aquest acord d'Unió Duanera del 1990 és un acord excepcional per la seva condició d'híbrid que té una situació de país tercer pels productes agrícoles, i Unió Duanera per productes industrials.

Això a nivell present de les relacions de la Unió Europea amb els seus socis és l'únic acord duaner que té aquesta particularitat i, per la seva pròpia interna i de cara al precedent amb els candidats de l'Europa de l'est els molesta molt aquesta realitat, la del costat d'Unió Europea, però també té una incompatibilitat amb les obligacions que creixen als que són membres del GATT o de l'OMC. En aquest cas, tant per un costat com per l'altre, el criteri obliga revisar aquest Acord d'Unió Duanera, i l'obliga a revisar en funció d'interessos totalment separats.

Si Andorra va negociar per excloure de la Unió Duanera els productes agrícoles era, evidentment, per defensar la seva sobirania en la política agrícola, per beneficiar, naturalment, el comerç andorrà de les restitucions i, sobretot, per tenir una política molt directa amb el que feia l'intercanvi relacionat amb la pagesia -amb la política de protecció de la pagesia.

Això naturalment, avui, és... té un grau d'incompatibilitat, que és el punt de negociació i el punt de discussió i, com sempre passa en aquests casos, cada part presenta la seva solució ideal. Europa considera que no hi ha cap inconvenient per ella, -que és el que ella desitja- que el producte agrícola sigui dins de la Unió Duanera, i així tindrà un tractament unificat i no caldrà preocupar-se per les excepcions, derogacions o el que hem vist ara, el que es diu el cúmul de l'origen, perquè encara Andorra és un país tercer i, Andorra considera com que, avui, encara és vital pel seu comerç defensar les restitucions agrícoles perquè encara que, aparentment, s'acaben a curt terme, ningú pot garantir-ne que d'aquí a un ics període hauran desaparegut. Andorra avui per avui, la posició del Govern, en tot cas, és defensar la condició de país tercer pel que fa als intercanvis agrícoles.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Alguna repregunta, Sr. Jaume Bartumeu?

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

És una repregunta, perquè l'anterior repregunta anava dirigida al ministre perquè em contestés si el

que estava dient la Comissió, -no el que m'ha contestat ara el ministre sobre que es queixen altres països candidats a ser membres de la Unió Europea sinó la pregunta- Aquesta era: la Comissió Europea ens està dient que el problema d'incompatibilitat el tindrem si presentem la candidatura i entrem -Andorra- a l'Organització Mundial del Comerç, era aquesta la repregunta i no me l'ha contestat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre teniu la paraula.

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Sí, torno a precisar.

Per dues condicions: per la coherència interna de la política exterior comercial de la Unió Europea i, perquè Andorra és candidat a entrar a l'OMC. Hi ha l'obligació de reveure l'acord d'Unió Duanera i de revisar-lo i, aquesta revisió es fa amb un diàleg doble amb l'OMC i amb la Unió Europea, i es procura que el Govern ho porti en paral·lel.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De fet, jo celebro que es parli per primer cop d'aquest acord d'associació, perquè fins ara només era la preparació a una negociació, però semblava que no es volien donar els termes, ho celebro... només lamento que sigui a rel d'una pregunta formulada. Em sembla que dins de la Comissió d'Exteriors, o dins de la Comissió que es va crear l'any passat, s'hagués pogut avançar si s'hagués anat així.

Finalment, crec que, l'última repregunta del Sr. Jaume Bartumeu ens ha donat el cas i, ens ha donat exactament el punt de la qüestió, que és la modificació, no de tot el tractat, que hi ha fins ara, sinó en tot cas, d'una part del tractat si ho he entès bé. No és tot el tractat del 90 que ha de desaparèixer, és una part del tractat que, en tot cas, està posat en qüestió... Ho he entès bé?

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre de Relacions Exteriors, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Albert Pintat:

No es tracta de posar en qüestió la situació actual, es tracta de que amb la dinàmica de l'adaptació i modernització de relacions comercials exteriors de la Unió Europea, i amb l'aspiració d'Andorra de ser membre de l'Organització Mundial del Comerç, aquesta situació anormal que té l'únic país del món, en tot cas la relació d'Europa amb Andorra, d'excloure l'agrícola, perquè l'interessava pels seus interessos econòmics immediats. Aquesta situació Europa ho troba difícil de defensar davant de tercers, però, en canvi, a Andorra li va molt bé, pels seus interessos comercials d'avui.

És per aquesta doble circumstància que fa... que s'ha de trobar una solució, diguem-ne, imaginativa, però s'ha de trobar una solució.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passem al punt número 12 de l'ordre del dia.

12- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels M. I. Srs. Jordi Torres Alís, Jaume Bartumeu Cassany, Vicenç Mateu Zamora i Simó Duró Coma, consellers generals, per escrit de data 13 de maig de 1999, relativa al Tractat trilateral França-Andorra-Espanya.

La pregunta fou publicada al Butlletí número 18/1999, del 31 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, igual que en la pregunta anterior, hem de lamentar que una matèria tan sensible i, fins i tot, tan vinculada al mandat constitucional, com són les relacions del nostre Estat amb els dos estats veïns, no estigui dins d'un marc de col·laboració més estreta entre el Govern i l'oposició.

El Govern no ha donat cap informació a l'oposició i, per això, hem hagut de posar aquesta pregunta.

A la vegada, també, aprofitem l'exposició d'aquesta pregunta per constatar un funcionament atípic de la diplomàcia andorrana que fa dels nostres ambaixadors, -dels ambaixadors d'Andorra- uns protagonistes de notícies en els mitjans de

comunicació, creant una diferència sensible amb el que passa, precisament, en altres estats i, en aquest cas, en els estats veïns.

En tot cas, demanem al Govern quins són els continguts d'aquest tractat trilateral que s'està discutint?

Quins són els punts que ja s'han consensuat i en quins termes?

I quins són els punts que resten pendents i per què?

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Relacions Exteriors.

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Sí, permeti'm Sr. síndic, fer una prèvia perquè haig de dir una cosa que em dol molt: se m'acusa, constantment, de manca de col·laboració i manca de bona voluntat del Govern. Només voldria recordar que el 19 de gener, ja ho sé que no era període hàbil de reunions parlamentàries, a la vigília d'anar a Madrid a fer una reunió molt important, a iniciativa del Govern, vam convocar la reunió especial per Europa, i allà va ser, per desgràcia... No va anar bé la reunió, i jo em vaig sentir dir que ningú m'havia convocat, que ningú m'havia convidat i, aleshores em vaig limitar, jo, a donar compliment -diguem-ne- a l'esperit constitucional que el Govern és controlat pel Parlament... perquè se'm deia que si anava allà, anava a fer beneir la política del Govern. O sigui, que jo ho he intentat, el que passa és que no hem tingut sort amb aquesta difunta Comissió.

Pel que fa a la funció dels ambaixadors, és veritat que la jove diplomàcia andorrana, de vegades, cau en un petit pecat de vanitat, però, provocada pels mitjans de comunicació que els truquen i no saben com poder desviar la pregunta; però ja procurarem que facin honor a la discreció, i a l'austeritat que comporta en aquests casos.

Pel que fa a la resposta, amb molt de gust li contesto. Primera pregunta: es tracta de dos convenis entre França, Espanya i Andorra. Un es refereix a l'entrada, circulació sojorn i establiment de llurs nacionals -que denominarem "nacionals"-, i l'altre sobre la circulació i sojorn dels nacionals de països tercers -que denominarem "països tercers".

El primer, considera tant la lliure circulació com el sojorn -estada temporal- i l'establiment dels nacionals dels tres països signataris. S'hi regulen les condicions de tracte per als nacionals andorrans, francesos o espanyols que vulguin viure, treballar o sojornar a França, a Espanya o a Andorra.

El segon, planteja les condicions atorgades als nacionals d'estats tercers. En aquest cas, atès que França i Espanya, en virtut dels tractats de la Unió Europea, formen part de l'espai únic amb unes regles comunes i unes polítiques coordinades, el tractat regula la circulació i el sojorn dels nacionals dels estats tercers a Andorra.

La fita d'ambdós tractats és regular les condicions de circulació i d'establiment de persones dins de l'espai dels tres països.

Segona pregunta que era: quins són els punts que ja s'han consensuat i en quins termes?

En el Tractat sobre nacionals, hi ha les condicions d'estada i/o de sojorn, i l'aspecte de reagrupament familiar.

Els andorrans rebran tant a França com a Espanya el mateix tracte que reben els comunitaris.

Només resta trobar un consens pel que fa a una part del cèlebre article 7 del Conveni, que fa referència a una noció cabdal, que és la «noció d'accés».

Pel que fa al segon conveni dels països tercers, s'ha acordat donar el mateix tracte que els nacionals de França, Espanya i Andorra, en política de visats i de circulació, als ciutadans dels demés Estats membres de la Unió Europea o de l'espai econòmic europeu, així com als de San Marino i Mònaco. En aquest sentit, Andorra quedaria en la línia d'integració de l'espai Schengen i no hauria de fer cap procediment annex, ni d'informació o de consulta amb els veïns per atorgar l'entrada i la residència als nacionals dels països esmentats.

Andorra establiria, així, una política de lliurament de visats pels estats tercers, dins de la línia de la política dels estats membres de Schengen.

Així mateix, Andorra mantindria la sobirania per al lliurament dels visats d'entrada, i dels certificats de residència als nacionals d'estats tercers que vulguin establir-se al Principat. Alhora, les parts contractants es comprometen a un intercanvi d'informació a efectes d'ordre públic i de prevenció de la delinqüència.

Aquest segon tractat es va donar per tancat en el decurs de la darrera ronda de reunions a Madrid els 22 i 23 d'abril d'enguany. La seva durada seria de 5 anys renovables.

Tercera pregunta: quins són els punts que resten pendents i per què?

Pel que fa al primer tractat -el dels nacionals- la dificultat se centra en els conceptes que els andorrans i els comunitaris tenen entorn a la terminologia de la noció "d'accés". Per a Andorra, "accés" significa un "accés a un lloc de treball

determinat", mentre que segons l'altra part negociadora, "l'accés" significa "l'accés al mercat del treball".

Aquestes discrepàncies sobre les definicions dels mateixos termes posen en relleu una problemàtica real de fons. Per Andorra, el filtre de preferència nacional pels andorrans és imprescindible dins del mercat laboral intern de la funció pública i del sector públic, fet que per a l'altra part contractant li resulta molt difícil de compartir el mateix criteri per qüestions dobles: d'ordre jurídic i de principi general de no discriminació.

El debat conté una doble problemàtica: la qüestió jurídica entre dret públic, i el dret privat, i el concepte de la noció d'accés.

La part andorrana argumenta i ratifica la seva posició de preferència pels seus ciutadans, per raons òbvies de demografia i d'identitat, ja que dels 3.473 treballadors de l'Administració pública, parapública i comunal, 1.422, és a dir quasi un 41%, són estrangers, dels quals 1.237 són de nacionalitat espanyola, el que corrobora un grau extraordinari d'obertura als no nacionals.

Així doncs, la noció "d'accés", en el si de la funció pública, parapública i comunal és l'obstacle que resta per superar.

Acompanyen a la negociació d'aquests dos tractats converses paral·leles sobre el tema important del trasllat de persones condemnades.

Això és la resposta del Govern a les preguntes Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, voleu tornar a intervenir? Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic tinc dos repreguntes, però abans espero que, igual que el Sr. ministre m'ha contestat o m'ha replicat, em deixareu fer una molt breu rèplica i després fer les dos repreguntes, o una al darrere de l'altra.

És sobre aquesta famosa reunió, o no reunió, del 19 de gener. Precisament quan preparava la sessió del Consell d'avui, m'he tornat a llegir l'acta de la sessió del Consell General del 4 de març -la qual, jo, dissortadament vaig arribar tard- però es va discutir àmpliament, i el Sr. síndic va considerar -ho tinc fresc a la memòria perquè ho he llegit avui o aquesta nit, més ben dit- doncs que no havia de ser tema de debat. És clar, cadascú explica la fira segons li va. La reunió del 19 de gener, el Sr. Pintat la llegeix d'una

manera, i jo la llegeixo d'una altra. Jo la llegeixo de la manera que el ministre va venir allí, a una reunió informal, i com que no li va agradar el que li estàvem dient des de l'Agrupament Nacional Democràtic, i des de Nova Democràcia, es va aixecar i va dir que ell no tornaria fins que el tornessin a convocar formalment. Aquesta és la meua opinió que, evidentment, no coincideix amb la del ministre.

Les repreguntes. Voldria saber que pel que fa el segon tractat, Sr. ministre, aquest, si ho he entès bé, ja va quedar enllestit a finals d'abril en la ronda negociadora a Madrid, és a dir el de persones de països tercers, com han quedat regulades les condicions de readmissió als nostres països veïns, dels ciutadans de països tercers, que Andorra consideri que no poden quedar-se a Andorra o que han entrat en condicions anormals o il·legals a dins de l'espai Schengen, si us plau.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre teniu la paraula

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Sí, Sr. síndic.

Ha estat enllestit en el sentit que, per raons polítiques, s'havia estimat que una convergència d'opinió era el més difícil d'assolir i, sorprenentment, va ser el més fàcil. I encara que estigués enllestit, com que van de parella, l'un i l'altre, està a punt de rúbrica, però, naturalment, va lligat amb el primer que és el de nacionals. I amb aquest ambient, doncs, de límit... per evitar la confrontació, no s'ha parlat de la readmissió perquè és un tema que està a la llista d'espera.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

L'altra repregunta és en relació al primer tractat, que és el dels nacionals. Aquesta qüestió de l'accés al mercat de treball i, especialment, de l'accés al mercat de treball derivat de la funció pública. La pregunta és la següent: a nosaltres ens han arribat informacions d'una reunió del Govern amb l'associació de personal al servei de la funció pública, on, pràcticament, va semblar que el Govern estava disposat a cedir, o que es veuria obligat a cedir en aquesta qüestió, i que el Govern considerava que molt probablement hauria d'acceptar la igualtat d'accés de persones, en aquest cas de nacionalitat francesa i espanyola, i els

andorrans a la funció pública andorrana. I voldria que em contestés si això és així, si us plau.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre teniu la paraula.

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Gràcies, Sr. síndic.

Suposo que almenys, a criteri del Govern s'ha fet, és explicar les dos posicions: la posició andorrana i la posició de l'altra part. Andorra ratifica, confirma i manté que per accedir al lloc de treball de la funció pública i del sector públic, i parapúblic en general, es manté la preferència dels llocs nacionals tal com estan en la situació, i porta com a argument que l'estructura especial del país fa que, tot i amb aquesta preferència, diguem-ne de principi, en realitat es tradueix que un 41% de no nacionals estan en aquesta funció pública i sector públic, 41% del quals... sí es aquella xifra de 1422, i són 1237 espanyols. Aquestes xifres van impressionar molt la delegació espanyola, que no s'ho esperava.

En canvi, a Espanya, des d'un punt de vista doctrinal, fa valer que a nivell de valor europeu no té sentit, als seus ulls, practicar un principi de discriminació un cop un estat dona permís de residència. Per a Espanya, en aquest cas, amb un criteri de circulació europea de treballadors, un cop un estat que és sobirà per fixar la residència d'un foraster, un cop té aquest document de residència, no té sentit i és contrari a la seva filosofia, que se li restringeixi l'accés al mercat del treball. Només ho accepten en una sola condició: que sigui el dret públic, és a dir que sigui l'estatut de funcionari. Aquestes són les dos doctrines que estan en presència.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula... perdó?

Sr. ministre que voleu completar la pregunta?

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Sí. Només aclarir que no es va produir cap reunió entre el Govern i l'associació del personal adscrit a l'Administració, sinó que com a ministre d'Interior vaig assistir a una reunió de la Comissió tècnica de redacció de la Llei de la funció pública, i vaig explicar l'evolució del Tractat trilateral, doncs, per què? Perquè era un tema que, evidentment influïa o

podia influir en el redactat d'aquesta Llei. Simplement això.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic, la repregunta és per veure si jo he captat bé la posició del Govern. Espero que ho hagi entès bé. És a dir, jo he d'entendre que el Govern no pensa renunciar a aquesta situació actual de prioritat d'accés als andorrans. Voldria creure que he entès això.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És així mateix, i és un tema que tots compartim, segur que tots els d'aquesta sala, que és sensible i importantíssim, i que la diferència d'apreciació ve, moltes vegades, per la diferència d'informació que es té -no aquí que tots la tenim igual sinó entre aquí i l'altre costat. I el fet també, és la diferència entre, naturalment, el que podríem dir entre David i Goliat. Si a Andorra les condicions de creixement del nostre país han fet que l'Estat andorrà i tots els seus estaments, han necessitat l'aportació de persones de nacionalitat estrangera, a uns nivells tant alts que a cap altre país es dona dins de l'administració, tan de bo hagi estat així. Tenim molt clar que aquestes persones, dins de l'Administració, tenen el mateix dret que els andorrans en trasllat, per exemple. Crec que vostè estarà d'acord amb mi, que no podem, ara, dir que la persona que ha accedit a un determinat lloc, no pot canviar d'un ministeri en el mateix lloc, Això és claríssim que no seria ni constitucionalment acceptable ni defensable.

Però això sí, la gran discrepància està entre els que estan a dins d'Andorra o els que estan a dins de l'Administració. És una gran diferència i han de saber, els nostres estats veïns, que les condicions d'igualtat no es poden mai donar objectivament, no es donarien mai. Perquè tots saben que si una persona andorrana volgués optar, amb una llibertat total, per entrar a l'Administració espanyola o francesa, ho podria fer, salvant el cas gran, molt diferent que hi ha entre els dos estats veïns, però no hi hauria en cap cas la mateixa situació. Es podria trobar un andorrà confrontat amb una demanda de

4.000 companys que demanarien un lloc de treball de nacionalitat espanyola contra un andorrà o andorrana, i, en canvi, a Andorra si s'admetés el principi que tots els que estan dins del país tenen els mateixos drets, qualsevol càrrec important es cobriria amb 5 diplomats de nacionalitat espanyola o francesa, i 1 o 2 andorrans per la demografia que tenim. Per tant no estem parlant de les mateixes condicions, i amb això hem de ser molt fermes, i té ben clar el Govern que vol, demana, i espera obtenir, i que segur que obtindrà, doncs, una col·laboració de tot el Consell General en aquest tema, perquè és un tema transcendental per al nostre país. Des de sempre ho ha estat, les condicions són les que són, i en aquest moment, la nostra feina més important és fer entendre als països veïns la diferència que hi ha, la diferència fonamental que no es dona a cap altre país de l'entorn europeu, en aquest cas. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta? No?

Bé doncs, passem al punt número 13 de l'ordre del dia.

13- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels M. I. Srs. Jaume Bartumeu Cassany i M. Rosa Ferrer Obiols, consellers generals, per escrit de data 25 de maig de 1999, relativa a l'estructura, funcionament i imatge de l'ORTA.

La pregunta fou publicada al butlletí núm. 18/1999, del 31 de maig.

Exposa la pregunta la Sra. M. Rosa Ferrer. Teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Procediré a llegir directament l'exposició de motius que hem preparat amb la pregunta, i acte seguit les preguntes.

En un comunicat publicat el dia 12 de maig d'enguany, la Junta de Govern i la Direcció de l'Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra (ORTA) fa un seguit de declaracions consistents en 8 apartats. Segons el mateix comunicat l'ORTA efectua aquestes declaracions -i cito- "davant la situació provocada per la supressió del programa *Escolta l'esport*, i les reaccions que aquesta decisió ha motivat fora de l'entorn de l'ORTA, la junta i la

direcció d'aquesta entitat, en defensa de la pròpia imatge...".

A la premsa del dia següent, 13 de maig, surt publicada una carta adreçada al director general de l'ORTA, Sr. Enric Castellet Pifarré, signada per professionals de la comunicació d'Andorra, -però d'altres mitjans de comunicació- manifestant que s'hauria actuat "... amb un objectiu de control, limitació o censura" de la tasca periodística.

Els darrers dies s'han anat seguint les notícies que van des de que l'ORTA ha decidit tornar a emetre el programa esportiu, fins a posar de manifest noves polèmiques sorgides entre l'ORTA i el periodista que condueix el programa esportiu, fins acabar amb el seu acomiadament... -això no consta aquí, però són els darrers esdeveniments que hi ha hagut entre la presentació d'aquesta pregunta i l'actualitat- fins acabar amb l'acomiadament definitiu de l'ORTA, d'aquest periodista, i se suposa que és per unes declaracions que va fer públiques en un mitjà de comunicació, a un diari.

En tot cas, -això ja no té importància- el que s'evidencia és que la imatge que s'està donant de la gestió i direcció de la ràdio i televisió públiques no és l'apropiada per a un ens públic com l'ORTA que hauria d'estar al servei de la ciutadania, i transmetre els valors constitucionals de respecte al pluralisme, seriositat i servei públic, i que, en tots cas, es sufraga amb pressupost de l'Estat, amb diner de tothom.

Per altra banda, no hem trobat publicat al BOPA cap Decret de nomenament del Sr. Enric Castellet com a director de l'ORTA en l'actual legislatura. L'únic que hem trobat és el Decret del Govern del 31 d'agost de 1995, i, en conseqüència, anterior a l'actual mandat de l'actual Govern, que el nomenava com a Director, però que òbviament, amb el canvi de mandat, d'acord amb la llei, hauria hagut d'haver estat ratificat el nomenament en el càrrec, com també ho han estat altres directors depenents del Govern.

Així doncs, en aquestes condicions es pregunta al Govern:

A quin títol o qualitat actua el Sr. Enric Castellet dins de l'ORTA? De qui rep les instruccions per portar a terme la seva tasca professional? Quina és la seva jerarquia?

Qui decideix la programació d'Andorra Televisió? Com es decideix? Amb quins criteris?

Qui decideix la programació de Ràdio Nacional d'Andorra? Com es decideix? Amb quins criteris?

Quina és l'estructura organitzativa -organigrama- del personal de l'ORTA, inclosos els càrrecs directius?

Amb quin criteri s'ha designat o seleccionat el cap d'informatius, Sr. Pifarré? Quina és la seva missió en qualitat de cap d'informatius?

Aquí afirmem. El director d'informatius, Sr. Pifarré, és una persona directament vinculada al Partit Liberal d'Andorra i, en conseqüència, de dubtosa objectivitat -no és una opinió, és una afirmació-, però és, finalment ell, qui acaba decidint el contingut dels informatius. Creu el Govern que aquestes condicions són les idònies per permetre fer la seva tasca al cap d'informatius de la televisió pública?

Quins criteris empra la Junta de Govern i la direcció de l'ORTA a l'hora de valorar la tasca a realitzar pels professionals que presten els seus serveis a la ràdio i televisió públiques?

Amb quins criteris es cobreixen les notícies i se n'estableix la prioritat? Qui ho decideix?

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern? Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

La primera pregunta és: A quin títol o qualitat actua el Sr. Enric Castellet? La Llei de l'ORTA, que tots coneixem, diu que el mandat del director general serà de 4 anys i, en qualsevol cas, el seu mandat finalitzarà al mateix temps que la legislatura per la qual hagi estat nomenat, tot continuant en funcions fins a la presa de possessió del nou director. Des del Govern interpretem que no havent-hi hagut canvi de director, no hi ha un nou director, és el mateix. Amb la legislatura interrompuda per les eleccions de fa dos anys, hi va haver un període que el Sr. director estava en funcions, com és natural, a manca de legislatura. I entenem que aquest mandat que té de 4 anys que se li pot acabar, segons el contracte i segons la publicació al BOPA que vostè cita de l'agost, del setembre d'aquest any, de fet, fins aquell moment està perfectament qualificat; és a dir, amb la mateixa condició que estava abans. Es pot entendre també que ara podria estar en funcions, es pot interpretar així.

En tot cas, nosaltres interpretem que al no haver-hi hagut una nova presa de possessió de nou director, és ell mateix, i per tant no calia que tornés a prendre possessió. I aquí difereix del cas dels directors de l'Administració i dels ministeris.

El que segueix preguntant: de qui rep les instruccions per portar a terme la seva tasca professional? -això ja és més llarg- i quina és la seva jerarquia? Els donaré

després un organigrama, els ho faré passar ja, ara, si m'ho permet el Sr. síndic, que és l'organigrama de l'ORTA, així en podrem parlar amb coneixement de causa o el podran tenir, en tot cas, per més endavant, si el poden distribuir.

El Sr. Castellet actua en qualitat de director i segons la competència que té dins de la Llei. Tal com recull la llei, la seva jerarquia està estructurada amb una junta de Govern i un director general, i, per tant, el director -com ja s'ha dit- és l'òrgan executiu de la Junta de Govern. La Llei de l'ORTA -n'hem parlat aquí alguna vegada- té una funcionalitat problemàtica dins d'un sistema normal i àgil de funcionament d'una televisió, fins i tot pública, i per això tenim un Projecte de Llei de l'ORTA que serà debatut properament, i en el qual hi haurà més amplitud. Ara hi ha hagut aquest problema. És més difícil elegir un càrrec de la Junta de Govern de l'ORTA que el càrrec de cap de Govern. Ho vam dir un dia aquí. Per tant s'ha de trobar una fórmula per tal que hi hagi una junta; no serà un consell d'administració pròpiament dit, o una junta de Govern sinó, realment, una junta de caire deontològic, que se li volia donar i de direcció de les grans directives de la pròpia ORTA, com són: el pressupost, els programes, les graelles de programes i la funció de control del mateix director. Amb aquesta dualitat que el director el nomena el Govern, i la comissió de control la nomena el Consell General. Haurà de ser així. I haurà de ser així permetent la presència de tots els grups, no solament parlamentaris sinó polítics, presents en aquesta sala. I això es farà, i es farà així.

A partir d'aquí, actualment funciona, doncs, amb la Llei actual. Amb la Llei actual s'està, i algunes de les qüestions que es plantegen aquí, és clar, potser les hauria de contestar la pròpia Junta de l'ORTA, o el mateix director en una compareixença en la comissió legislativa que es vulgui, que està perfectament capacitat, i ho ha de fer.

Em pregunta qui decideix la programació de la televisió, com es decideix i amb quins criteris, tant per televisió com per ràdio. El cap de programes, després de recollir les intencions dels diferents presentadors sotmet vàries propostes a la valoració de la direcció. Aquestes propostes que configuraran la graella de programes són consensuades conjuntament entre la direcció i el cap de programes, i segons les disposicions de conformitat i principis bàsics de programació aprovats per la Junta de govern de l'ORTA. La direcció els presenta a la junta de Govern que després d'analitzar-los autoritza o no la inclusió d'aquests programes a l'antena. Això pel que fa a la graella de programes.

Em fa l'efecte que pel que fa a la Ràdio Nacional és el mateix. És així segons se'ns diu des de l'ORTA. Se segueix el mateix procediment, el de més amunt descrit, però es consensuen les propostes amb el cap de programes, en aquest cas, de la Ràdio Nacional d'Andorra.

Quina és l'estructura organitzativa, organigrama del personal de l'ORTA, inclosos els càrrecs directius? De manera genèrica, sobre aquest tema, no hi ha cap estructura preestablerta que sigui utilitzada d'una manera regular, és a dir que sigui semblant a totes les grans televisions del món -a totes, les grans i les petites. No hi ha cap televisió que tingui el mateix organigrama que altres, doncs aquest està fet en funció de diverses variables: objectius de l'emissora, història, característiques de les persones que ocupen alguns càrrecs clau de l'organització, estructura i altres, però sobretot volum de la mateixa organització.

I també, tots els organismes, van evolucionant molt *inclús*, històricament, però més aviat de manera ràpida en funció de les necessitats de l'emissora i del progrés tècnic, també. Com a criteri general, per una televisió petita com la nostra s'ha intentat simplificar-la al màxim, parlant sempre de càrrecs en el sentit de funcions i responsabilitats i no de persones concretes, de persones individuals, ja que en alguns casos una persona pot assumir diferents funcions. I es procura que sigui així. Recordaran que quan es va decidir la creació del local actual de l'ORTA, el primer que es va procurar va ser ajuntar els serveis de redacció, per crear allò que se'n diu sinèrgies, i aprofitament del mateix personal per informatius de ràdio i de televisió, i també programes de ràdio que passen per la televisió. I això és altament positiu a l'hora de donar el màxim d'utilització als mitjans materials i humans. Teniu el gràfic adjunt on hi ha tota la distribució.

Amb quin criteri s'ha designat o seleccionat el cap d'informatius, Sr. Pifarré? Tal com ho disposa la Llei de contractació pública, mitjançant edicte públic. El Sr. Pifarré va ser l'únic candidat que es va presentar a l'edicte públic del 3 de desembre del 97 per la vacant de cap d'informatius. La Junta de Govern, en la sessió ordinària del 29 de desembre de 1997, després d'analitzar el seu currículum va acordar contractar el Sr. Pifarré com a cap dels serveis informatius a partir de l'1 de gener del 98.

Quina és la seva missió en qualitat de cap d'informatius? El Sr. Jordi Pifarré desenvolupa la tasca pròpia del seu càrrec que és la gestió dels equips d'edició d'informatius, i la redacció i l'elaboració de programes informatius i esportius, i assumeix la responsabilitat de la supervisió final de l'edició informativa.

La pregunta sis, naturalment, no m'he la contestat ningú de l'ORTA. No m'han donat els elements per contestar-la.

És el director d'informatius -afirma vostè- Sr. Pifarré, és una persona directament vinculada al Partit Liberal? Això és cert, i, en conseqüència, de dubtosa objectivitat -això no és cert- però és qui acaba decidint el contingut dels informatius. Creu el Govern que aquestes condicions són les idònies per permetre fer la seva tasca al cap d'informatius de la televisió pública? Bé, voldria dir que les persones que treballen a la ràdio i a la televisió tenen les seves idees polítiques, totes elles. N'hi ha hagut que en tenen unes, i n'hi ha hagut que en tenen d'altres, i aquí podríem fer una disquisició llarguíssima sobre el que pot fer una persona que treballa en un mitjà públic de televisió. El que sí que interessa dir com a complement d'informació, és que en un moment determinat es va decidir dins de l'ORTA, dins de la mateixa ORTA, quins eren els criteris per emetre qualsevol mena d'informació que arribi. Per una raó, perquè malgrat tenir els mitjans que té l'ORTA, hi havia moments que hi havia una sobresaturació d'arribada d'informacions pel mateix dia. Com que la informació de televisió, quan no es passa el mateix dia es considera quasi pràcticament morta o no interessant, pot passar això. Llavors es va decidir, l'any 96, la mateixa ORTA, en un moment que presidia el Sr. Antoni Armengol, i precisament, els lliberals i el grup, en aquell moment, la minoria que em donava suport no tenien de cap manera la possibilitat de tenir la majoria dins de l'ORTA, i la Junta de Govern va acordar el 16 de maig del 1996: El director exposa a la Junta de Govern la dificultat expressada pel cap de serveis de la redacció d'Andorra Televisió, a l'hora d'emetre els diferents comunicats tramesos pels grups polítics... -això incideix en un comentari que s'ha fet abans sobre un comunicat de vostès- així com per difondre la roda de premsa que es produeix cada dijous al Govern, vist que no hi ha cap normativa al respecte... -és clar, la roda de premsa dura tres quarts d'hora i això no pot passar per la televisió. La Junta de Govern acorda que el cap de redacció estimi quin comunicat mereix el tractament de notícia, i sigui ell qui decideixi quin s'ha de difondre segons la valoració del comunicat. Aquesta no és l'explicació del comunicat que vostès han recriminat per carta al Sr. síndic, no és això. És sobre la manera general de funcionar, la decisió de amb quin criteri es tria una informació o una altra. S'ha de triar, és inevitable triar perquè no hi cap tot. No hi cap tot de cap manera en criteris que es pugui entendre. Llavors, de totes maneres, no es pot difondre tot de forma automàtica, tots i cada un dels comunicats que arriben a la redacció d'Andorra Televisió. Respecte a

la roda de premsa del Govern, la Junta de Govern acorda que es faci un resum segons les necessitats. Evidentment, també es fa segons la importància objectiva que puguin jutjar de les notícies que doni la roda de premsa.

I aquest acord, repeteixo, va ser pres el 16 de maig del 96 amb la Junta de l'ORTA d'aquell moment, amb els membres que hi havia... Bé, precisament, només hi havia el Sr. Antoni Armengol i el Sr. Josep Travesset, el Srs. Enric Dolsa i Manel Blasi van excusar la seva absència... Hi havia el director. Aquest és un criteri que es va adoptar llavors i que costa de fer-ho d'una altra manera, a menys que tinguéssim uns informatius que duressin una hora. I això no pot ser.

Llavors, a partir d'aquí, crec que la decisió del contingut dels informatius amb aquests criteris era bona l'any 96. Ara segueix sent bona i, el fet que vostès considerin que pel fet de ser lliberal una persona no té objectivitat, no ho puc compartir perquè llavors jo hauria de pensar que qualsevol persona clarament vinculada amb Nova Democràcia, com un director que hi va haver durant molts anys a la ràdio, tampoc tenia objectivitat pel fet de ser de Nova Democràcia. I això ni ho he de dir, i ni ho penso.

Els criteris que empra la Junta de Govern i la direcció de l'ORTA a l'hora de valorar la tasca a realitzar pels professionals que presten els seus serveis a la ràdio i televisió públiques? Primerament hi ha una selecció dels candidats que desitgen formar part dels professionals de l'ens públic que segueixen els següents passos: valoració del currículum, examen escrit i de proves, valoració de l'examen per part del responsable de l'àrea,... -perdoni Sr. síndic que sigui una mica llarg- entrevista personal amb direcció, presentació del perfil dels candidats i resultats de les proves a la Junta de Govern, que analitzats tots els elements, decideix a qui s'ha de contractar. És una forma una mica curiosa que sigui la Junta de govern qui contracta les persones i les descontracta. És així, no és altra cosa que el que diu la Llei. Posteriorment, el cap de cada servei realitza periòdicament seguiments i evaluacions de la tasca realitzada pel personal inscrit al seu servei, i el tramet a direcció per a una valoració del treball: motivació, puntualitat, i altres elements d'interès que, posteriorment, són posats a la consideració de la Junta de Govern.

I, finalment, amb quins criteris es cobreixen les notícies i se n'estableix la prioritat? Potser ho he contestat una mica abans. Qui ho decideix? La redacció dels informatius es compon dels periodistes redactors i de 3 editores, que entre altres tenen la responsabilitat del disseny i de l'execució de totes les

qüestions lligades al contingut dels informatius: la previsió d'actes, l'establiment de criteris de prioritat, temps i estil. Precisament hi ha 3 editors -editores en aquest cas- per diferents àrees, perquè hi ha l'informatiu del migdia, el de la nit i el de cap de setmana -em sembla-, d'aquesta manera es diversifica més bé la possibilitat que cadascú se centri en el seu treball.

La supervisió dels continguts, criteris, tractaments i les prioritats de totes les informacions que apareixen en els espais de notícies de la graella de programació són debatudes i valorades en una sessió de treball, que es fa cada dia a dos quarts de deu del matí, entre les editores i el Sr. Pifarré, que assumeix la responsabilitat de la supervisió final de l'edició. És clar, és el que ha de fer i segueixen els criteris que es van acordar ja fa més de 3 anys. És tot.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. Rosa Ferrer, voleu tornar a intervenir? Teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Com que la pregunta és llarga, doncs, la resposta també ho és, i mereix diferents comentaris.

En primer lloc, el fet que el director estigui en funcions i que vostè ha apuntat... En concret és l'article 12 que en parla, en la Llei de modificació de la Llei de creació de la radiodifusió i televisió d'Andorra, és en concret aquell article que en parla. Queda clar que diu que aquell director queda en funcions fins que se'n nomeni un altre, per tant, estableix l'obligatorietat de nomenar-ne un altre i, d'acord amb el Codi de l'Administració i la Llei vigent, corresponia fer un decret per nomenar-lo com a director. Evidentment és discutible, és el que nosaltres, en tot cas, pensem, i creiem que és el que mana la Llei, o és el que volia que es fes. I, per tant, aquí no s'ha fet. Entenem que el Sr. Castellet continua estant en funcions.

Les seves competències, efectivament, van delimitades per Llei, i aquí en podríem parlar, també, un altre dia més àmpliament perquè la Llei dóna grans trets de com s'ha d'actuar, després hi ha d'altres coses. I és cert que avui, el president del Grup Lliberal, ens ha entregat una Proposició de Llei, que sembla que han entrat a tràmit aquesta tarda, que modifica la Llei de l'ORTA, i que crea un altre ens diferent... No sé, no hem tingut temps -ens l'acaben de donar ara, aquí, per la tarda- ni de veure el títol exactament quin és, ni el què ens proposen com a nou redactat de la Llei.

Per tant, el que sí que faig aquí, ja, és felicitar-nos, perquè almenys la insistència, per part nostra, ha servit, perquè d'una vegada per totes, bo o dolent, entrin a tràmit una text legislatiu com ho havien promès des de fa anys... més de 2 anys. Doncs, crec que ja és hora que s'hagi fet, és una bona cosa.

Ha parlat, vostè cap de Govern, d'un acord amb la Junta de Govern de l'ORTA de l'any 96, del 16 de maig, en concret, del 96, en què diu que, efectivament, s'ha de triar la informació. Això, ningú, absolutament, ho ha qüestionat, i que s'ha de fer un resum segons les necessitats, això ningú ho ha qüestionat. Però el que sí que és, és que aquestes necessitats es valoren amb criteris objectius. Li puc dir, Sr. cap de Govern, que em consta que hi ha una directriu donada a l'ORTA, al personal de l'ORTA, que diu: que quan arribi una pregunta del Consell, en concret de Nova Democràcia, es fa una nota a càmera, però no es dóna ni una sola imatge ni es busca més informació. Aquesta és l'ordre que tenen sense saber el contingut de la pregunta. És un ordre permanent que es té. Que quedi clar. I es pot demostrar, perquè amb les últimes preguntes que hem entrat, excepte una que ja no la van ni donar, ni la nota a càmera, i que tots sabem quina és, totes les altres es dóna la informació ràpida, concisa i el més escarida possible, i sense anar a buscar res més. És comprovable, ho poden anar a buscar als seus arxius.

(Se senten veus)

Sí, exacte, amb les dos preguntes de l'oposició conjunta que s'han debatut aquí, just abans, ha estat exactament igual, les 2 preguntes que vam entrar amb tota l'oposició. Va passar exactament el mateix. I això no és censura!

Vostè diu que el fet de ser lliberal, que és clar, no qüestiona l'objectivitat i que no té res, que tothom és polític, que tothom fa política. Em sembla molt bé, no hi ha problema. A mi, que el director de l'ORTA... director en funcions de l'ORTA sigui un exmembre de l'executiva del Partit Lliberal, ja m'està bé. Que el Sr. Pifarré sigui un membre destacat del PLA, també, i que a més a més, ha anat en campanyes electorals, en llistes electorals, és molt legítim i em sembla molt bé. Però és que aquí hem arribat a un nivell, Sr. Marc Forné, que hem transcendit al partidisme polític, ho hem transcendit tot, i és un atemptat a la professionalitat, és el nivell que estem amb la direcció en funcions de l'ORTA, en aquest moment. És tot el que volem que quedi clar.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, vol la paraula?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

De fet no és una pregunta el que vostè diu, ha fet aquí un manifest polític, molt bé. Ja tindrem ocasió -ja ho ha dit el company de partit- que en les eleccions seran convocades en el seu moment. En aquell moment podrem debatre tot el que faci falta d'una manera més normal que aquí, i amb tota la vehemència que es vulgui. Perquè això no és una repregunta, entenc. Però malgrat això, sí que vostè ha fet algunes afirmacions ja que han tingut ara aquest text, però fa 8 mesos que se'ls va passar perquè se'l miessin, i no hem rebut cap indicació ni contrària ni favorable, d'aquest text. Però en fi, potser el text té ara algunes correccions aportades i, per tant, es treballarà sobre aquest text i s'arribarà a uns resultats -espero- que permetin una llei que sigui més consensuada per a tothom, que ho era la que existia fins ara, però espero que aquesta també ho sigui pel que he dit abans, per facilitar la possibilitat de presència de tots els grups polítics del país representats en aquesta Cambra dins l'òrgan deontològic de l'ORTA i de decisió de pressupostos i de graelles, és clar.

L'altra part, en allò que vostè ha fet un llarg exposat sobre la seva teoria, donant per fetes una sèrie de coses. Totes aquestes afirmacions en les quals hi ha directives concretes escrites per fer això o allò, jo no les puc creure si no les veig demostrades i, per tant, vostè pot afirmar el que vulgui però no són més que afirmacions aquí. Ja en parlarem en el seu moment o ja es demostrarà, si s'ha de demostrar, i veurem si tenen raó de ser o no tenen raó de ser, si són amb aquests termes o si són amb uns altres termes. El que sí que val la pena dir, potser, una vegada més, és que si això es tradueix en una mena de... jo diria de *victimisme* de Nova Democràcia s'equivocarien vostès, perquè els números canten, i són així. Els hi vam donar l'altra vegada, hi ha un número de presència de les intervencions de partits polítics dins dels informatius de televisió. Els últims que tinc, doncs, donen que els 4 primers mesos de l'any 99, Unió Liberal ha estat present en els informatius 1.193 segons -ho diuen en segons perquè compten així, no ho faig jo- i els 4 primers mesos de l'any 99 Nova Democràcia ha estat present en els informatius 1.149 segons, és a dir 44 segons menys que UL. El Sr. Antoni Martí i el president del Grup Lliberal, Sr. Mora, es podrien enfadar, perquè realment no té cap proporció això amb el resultat electoral i amb el resultat de presència en aquesta Cambra, cosa que s'hauria de respectar una mica més. Però no és així.

Jo admetria, amb el detall que podem donar algun dia, sobretot durant els mesos que es queixés AND, per exemple, per una presència molt inferior pel que

fa Nova Democràcia i a UL. Evidentment, aquí hi ha una qüestió. Per ser present a la televisió, Nova Democràcia fa rodes de premsa freqüentment per parlar..., no diré del sexe dels àngels sinó de moltes coses, i, per tant, és lògic que a la televisió hi sigui present, i a AND, potser, no li interessi tant fer rodes de premsa sobre qualsevol cosa. A Unió Liberal, en canvi, per la manera com és, ha de treballar i treballa, i a IDN tres quarts del mateix. Els números són el que són. La presència dels partits polítics dins dels informatius és un debat que no s'acaba mai del món, ni a Andorra ni enlloc, però que vostè digui que hem arribat a unes quotes més enllà de tot l'imaginable, no ho comparteixo gens, ho contradic, hi estic en contra i defenso la professionalitat de la gent de la televisió andorrana i de la ràdio andorrana, tots ells: de la Unió Liberal, de Nova Democràcia i dels que no tenen cap color o que no volen tenir cap color polític, perquè fan bé la feina i em sembla que vostè està d'acord amb això. No li vull pas dir que no ho hagi dit. Estem tots d'acord en que la feina que fan és prou complicada, però el que voldria que es veies, també, és el resultat d'aquesta feina.

Els programes més vistos són els informatius. És clar que és així. Però la graella ha anat augmentant d'una manera que, fins i tot a mi, en algun moment em preocupa, perquè és una graella molt ambiciosa, i potser, en algun moment, pot semblar que no ho hagi de ser tant.

Però en fi, el que sí és important és que en els temes on hi hagi informació es procuri, allò, que han de procurar tots els professionals de l'ORTA, i primer la Junta rectora: permetre la igualtat d'oportunitats en proporció al que cadascú representa en aquesta Cambra i en la política del país. És tot.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu, heu demanat la paraula per fer una repregunta.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. Forné, doncs, ha parlat dels segons que els diferents grups tenen en pantalla. Evidentment, no li demanaré que repeteixi quins són els segons que nosaltres hem sortit en pantalla, perquè ja recordem que estàvem molt allunyats dels segons que vostè ha esmentat, eren els que apareixien els lliberals i Nova Democràcia... A mi em sembla que això té a veure amb la prohibició del periodista en fer periodisme d'investigació, o periodisme d'enquesta -que se'n diu.

La meua repregunta és: a partir d'ara, podran fer periodisme d'investigació?

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Caldria que ens entenguéssim i que sabéssim què volem dir amb periodisme d'investigació. Perquè si periodisme d'investigació significa buscar una notícia -a més aquesta no és la meua funció de dir com ho han de fer, li dic la meua opinió, fins i tot com a exdirector d'un mitjà d'informació, d'un setmanari. Si el periodista d'un lloc o un responsable d'una àrea, creu que ha de fer una investigació, trobaria lògic que la fes, però la investigació requereix rigor en tots els aspectes. És a dir, el que no es pot fer, per exemple, es demanar a qualsevol ministre o conseller: "vostè que pensa de tal cosa?" Doncs no puc dir sobre aquest tema perquè ara no és el moment de dir-ho. El que no ha de fer el periodista, per exemple, és dir: "el Sr., aquest, no m'ha volgut dir res d'aquest tema, però en canvi m'ha dit allò altre", coses que no s'havien de dir. I la comprovació de notícies, és una norma mundial, quan reps una notícia sense coneixement de la font o que la font no vol ser pública, hi ha una obligació que és verificar. I verificar vol dir confrontar-se una altra vegada amb una altra persona, amb una altra font que digui la mateixa cosa. A partir d'aquest moment, es pot considerar que la notícia és publicable. Estic fent teoria, no és la meua feina dir allò que vostè em demana: si a partir d'ara es podrà fer periodisme d'investigació o no. Això s'ha de preguntar a la Junta rectora de l'ORTA, en la qual hi ha un membre que no és de la Unió Liberal, i que es pot parlar allà dins. Ja repeteixo, crec que serà molt més fàcil fer-ho amb una nova llei, que hi hagi presència de tots els grups que vostès representen dins del consell de la Junta rectora.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu.... Perdó, Sr. Vicenç Mateu...

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Per periodisme d'investigació volia dir exactament això: anar a buscar la notícia. És a dir, jo li pregunto: podran a partir d'ara els redactors anar a buscar la notícia? Perquè vostè mateix m'acaba de reconèixer que fins ara no ho podien fer.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, si voleu ser breu si us plau.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

No sé si ho he dit bé, o no ho ha entès vostè bé. Jo no he dit que fins ara no ho podien fer ni dic que jo ho pugui decidir això. No vull dir-li sí o no, perquè no em correspon a mi de dir-li Sr. Mateu. No sóc jo que li he de dir el que poden fer els periodistes d'Andorra ni els de l'ORTA.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula per fer una repregunta.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

Repreguntaré, però telegràficament, perquè és clar, el Sr. cap de Govern no ens ha dit moltes coses que tampoc estaven contestant res. Molt telegràficament, em podeu controlar els minuts i em podeu tallar si ho considereu adient. Vull dir 4 coses i després la repregunta.

Primer, la referència reiterada a les eleccions, i que ja discutirem a les eleccions. És clar, ell juga amb avantatge, perquè ell ja està fent eleccions, ja que ell és candidat a les pròximes eleccions. No ha de perjudicar que nosaltres siguem candidats a les pròximes eleccions. És més, probablement, almenys jo, no ho seré!

La referència que ha fet al Reglament...

(Se senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau...

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

...Però mentrestant no em cansaré. Abans ha dit que em cansaria, ja li he dit que no em cansaré.

La referència que ha fet al Reglament, és clar, aquí el Reglament -i força bé- l'interpreta i l'aplica el Sr. síndic, per tant, vostè deia que si això era reglamentari o no, això no li pertoca a vostè de fer-ho.

Les xifres. Ara ha volgut recuperar, perquè s'havia posat de peus a la galleda, i ha volgut recuperar dient-li dos vegades al Sr. Vicenç Mateu que vostè no és el que diu als periodistes el que han de fer.

El lapsus terrible, per il·lustratiu, és el següent, diu: ara els tornarem a donar les xifres que ja els hi vam donar l'altra vegada. Error manifest, Sr. cap de Govern. L'altra vegada va ser la Junta de l'ORTA, després d'una roda de premsa de Nova Democràcia, que va donar unes xifres. Unes xifres que continuem no tenint els consellers que estem, almenys, a aquest costat de la sala. I ara vostè diu que ja els les vam donar, i les treu, i són unes xifres que les deu tenir vostè. Però que nosaltres no les hem vist, i no ens les va donar vostè, ens les va fer donar, com ara acaba de reconèixer.

Bé, rodes de premsa! Miri, les nostres rodes de premsa seran més bones o més dolentes, però són amb els pobres mitjans dels que disposem que fem. El que sí que li asseguro, és que amb aquests minutatges que hi ha, no hi cap informatiu que s'hagi obert dient que cap membre de Nova Democràcia ha anat a jugar a golf a Aravell. I jo vaig veure un informatiu que s'obria on vostè, notícia d'importància transcendental per Andorra, anava a jugar a golf a Aravell.

La meua repregunta és la següent. L'article 12 diu: "el director general és nomenat pel Govern -de la Llei de l'ORTA, estem parlant-, el mandat serà de 4 anys, en qualsevol cas el seu mandat finalitzarà al mateix temps que la legislatura per la qual hagi estat nomenat, continuant en funcions fins a la presa de possessió del nou director. La Llei és interpretable. A mi em sembla que aquest text és clar: vol dir que el Sr. Castellet va cessar les seves funcions en acabar l'anterior legislatura, per molt que no hagués fet els 4 anys, va estar en funcions, i vostès l'havien d'haver tornat a nomenar. El que a mi em sembla, i això és el que li pregunto és que se'n van oblidar. Però abans, vostè ha dit en un embolic tècnic, si l'he seguit bé, vostè ha dit: que va estar en funcions un temps, des que hi va haver les eleccions del febrer del 97, i que ara torna a ser miraculosament director sense nomenament perquè tenia un contracte de 4 anys a l'anterior legislatura. Per tant, la repregunta és: ho he entès bé? Vostè ens diu que per què tenia un contracte amb l'anterior legislatura, i malgrat que la Llei diu que quan s'acaba la legislatura s'acaba el mandat, com que ho tenia per 4 anys... Per tant, els 4 anys se li acabaran, a ell especialment, perquè la Llei jo crec que no ho diu, quan se li acabin els 4 anys des del primer dia que vostè el va nomenar per decret. És això el que vostè ha dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Breument, si us plau, Sr. cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

La Llei, vostè la interpreta d'una manera i nosaltres d'una altra, però comença dient això. El mandat del director general serà de 4 anys, serà de 4 anys. Això ho diu tal com està aquesta Llei. I no està bé. Perquè després diu: en qualsevol cas el seu mandat finalitzarà al mateix temps que la legislatura per la qual hagi estat nomenat. La legislatura per la que va ser nomenat ja era encetada llargament endavant, i per tant era una legislatura que ja sabíem quina era. Podia acabar al desembre del 98, i va acabar al desembre del 96, per decisió conjunta. I això és un dels casos que jo dic que nosaltres el podem interpretar d'una manera, i uns altres d'una altra. Per això és una Llei que cal precisar-la d'una altra manera. Per això he dit el que deia. Ara, jo crec que és una qüestió que, per a mi la tenim clara de la manera que la tenim, el Sr. director està treballant a l'ORTA i és director. Per a mi no és director en funcions. Vostè interpreta que sí, jo crec que no.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, volem formular una altra repregunta?

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, la repregunta és que la Constitució diu: el mandat del cap de Govern és de 4 anys. Suposo, Sr. cap de Govern, que si entremig hi ha unes eleccions, ningú pretindrà que si és elegit cap de Govern, i li queda un any i mig, que hagi de continuar un mandat de 4 anys. L'ha de ratificar algú, de la mateixa manera, jo interpreto que vostè ha de fer un decret, si no passa res. Faci un decret al Sr. Castellet.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol contestar Sr. cap de Govern?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Té raó amb això que diu el Sr. Bartumeu, ara. I res més. Això sí que és així, naturalment que no es pot nomenar un cap de Govern i haver-s'hi de quedar per força. No estariem pas parlant del mateix.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Antoni Martí, heu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. síndic, jo si que faré una pregunta directa, amb aplicació escrupulosa del Reglament del Consell. Aleshores, seria la següent: segurament, vostè, Sr. cap de Govern, no em pot contestar avui. En tot cas, segurament, haurà de demanar-ho a l'ORTA, però quan tingui la resposta a la meua pregunta, si me l'ha pot fer arribar. Coneix algun parlament europeu, americà, mundial, que membres del grup mixt tinguin un temps d'antena superior al grup majoritari de l'oposició, o al mateix grup majoritari que recolza el Govern? Simplement si ho coneix i pot donar algunes dades en aquest sentit, li agrairé. Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol contestar Sr. cap de Govern?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Lamento haver de dir que estic segur que no li podré trobar un exemple del que vostè em demana. I és així. No li puc anticipar, però quasi segur que no és així, en cap cas, excepte a Andorra.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap repregunta... Perdó, Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

És si no creu el Govern que per posar remei a aquesta greu injustícia, que posa de manifest el Sr. Antoni Martí, no s'hauria de fer un projecte de llei limitant estrictament els segons que podem sortir els consellers d'IDN i de Nova Democràcia a la televisió. Crec que seria de justícia, i per això li demano a veure si no creu que ho ha de fer!

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Em sembla que entrem en una fase de debat, ja, una mica folklòrica. S'ha descuidat el Sr. Simó Duró que també hauria de tenir una limitació segons aquest esquema. No és de cap manera la nostra intenció. No és de cap manera la nostra intenció, i ni pot ser la meua, segur, i encara menys la del Grup Parlamentari Liberal. No entrarem ara en el detall, però li puc fer passar la informació, i aquesta sí que la

tinc jo perquè m'ha arribat i la pot tenir qualsevol altre membre de la Junta de l'ORTA -a condició que hi sigui perquè vostès no hi tenen ningú- sobre les intervencions de persones concretes que han estat candidats, que són candidats, que estan en llistes electorals de tots els partits aquí presents, i vostè veurà quin és el grau de presència. Potser tornarà a passar que el Sr. Antoni Martí em digui si em pot donar algun exemple de país en el qual un partit votat per -és a dir, una organització de 2 consellers aquí a dins com els de vostès-, té tanta presència als mitjans de comunicació com la que tenen els mitjans de ràdio i televisió andorrans davant del grup majoritari de l'oposició, i davant del grup majoritari de la majoria. Li puc fer arribar tota la informació sobre aquest tema que jo tingui, i a través de la Junta de l'ORTA, també, li poden fer arribar. Amb la qual cosa, em fa l'efecte que si això es publica, vostè veurà perfectament que no té raó de queixar-se ni de pretendre que nosaltres volem, mai de la vida, limitar els minuts de Nova Democràcia, ni de ningú.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, l'última repregunta, si us plau.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

L'última repregunta és d'informació, igual que el Sr. Antoni Martí demanava, jo també li demano, posats a comptar. Serà molt interessant que ens compti el temps que dedica la ràdio i la televisió pública als consellers liberals de l'oposició del Comú d'Andorra la Vella amb relació a la majoria del Comú d'Andorra la Vella, i que es compari amb el temps que tenen els consellers de l'oposició al Comú d'Escaldes-Engordany en relació a la majoria. Seran unes xifres molt il·lustratives, i que agrairé que el Govern ens les faci arribar.

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt breument Sr. cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Procurarem fer-ho en aquest cas, però sense descuidar-nos les altres 5 parròquies: les seves majories i les seves oposicions. Segur que serà una feina complementària important pels membres de l'ORTA, però evidentment que ho farem.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu, si us plau, una última repregunta.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Jo li agrairia, Sr. cap de Govern, si ens pot fer arribar aquest estudi, aquesta informació a tots, evidentment. Quan la tinguem ja ens manifestarem, però voldríem veure que és el que entenen vostès per persones vinculades a partits polítics, perquè no sé, és una intuïció, no en tinc cap prova, però podria haver-hi aquí una deriva que em sembla que podria ser molt poc democràtica.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol contestar?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Només per tancar. Potser sí que entro en un terreny rellescós per pretendre que determinades persones...

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt breument, si us plau, Sr. cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

...són d'un partit polític o d'un altre, sobretot amb la posició actual de l'oposició. No sabem encara on són els partits, on estan dissolts i a on no n'estan, i qui forma part d'un partit o d'un projecte de partit, que és un fòrum i que no ho és. Per tant, m'abstindré molt de donar etiquetes a ningú, diré tal persona ha sortit a tal lloc segons les dades que rebi de l'ORTA. És tot el que puc fer.

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau, doncs, passem al punt número 14 de l'ordre del dia.

14- Resposta oral del Govern a la pregunta presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, per escrit de data 8 de juny de 1999, relativa als reglaments que han de desenvolupar la Llei general de l'allotjament turístic.

La pregunta ha estat publicada al butlletí número 21/1999, de data d'avui.

Exposa la pregunta el Sr. Enric Tarrado. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

La nostra pregunta és en relació a un tema menys polèmic que l'ORTA, però a la vegada molt important i que preocupa bona part dels ciutadans.

Passo, doncs a formular la pregunta:

El dilluns 17 de maig el Ministre de Turisme i Cultura declarava davant dels mitjans de comunicació que els reglaments que han de desenvolupar la Llei general de l'allotjament turístic quedarien aprovats pel Govern segurament el dia 19 següent. A la vista d'aquestes informacions, demanem al Govern:

Tots els reglaments referits han estat ja aprovats pel Govern?

Si és així, perquè no s'han publicat encara al BOPA?

Si no és així, quin dia preveuen que s'aprovaran i quan seran publicats?

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, Sr. ministre de Turisme teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment, Sr. Tarrado, com diu, és un tema molt important, almenys penso per a tots els professionals, per al meu departament i per tot el Govern.

Jo, Sr. síndic, si m'ho permet, i el Sr. Tarrado també, si no hi veuen inconvenient, contestaria les tres preguntes només en una perquè hi ha una connexió entre les tres.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí?

El M. I. Sr. Enric Pujal:

El Govern no ha aprovat encara els reglaments que han de desenvolupar la Llei general de l'allotjament turístic, i aquest, és el motiu pel qual, lògicament, no han estat publicats al Butlletí Oficial de l'Estat.

Malgrat les previsions de les quals vaig informar als mitjans de comunicació, el Govern disposa de tots els projectes que han de desenvolupar la dita Llei, sense que els hagi encara aprovat. En total són 11 projectes -un volum considerable de paper- de reglament, i s'ha pensat que han de ser aprovats i publicats en el moment que es disposi de tots els elements complementaris per a la seva aplicació.

Concretament, aquests reglaments, regulen la fórmula d'avaluació per les diferents categories i

altres aspectes com els nivells de qualitat i els segells d'especialització o de diferenciació. Aquesta avaluació s'efectuarà per un procediment d'autoqualificació i una revisió posterior, naturalment, per a la comprovació de les dades. Efectuades aquestes operacions, s'ha de procedir al lliurament de la placa per a cada establiment en la qual constarà la denominació comercial, la categoria i, en el seu cas, el nivell de qualitat, i el segell o els segells d'especialització.

D'aquesta placa se n'han fet diversos projectes, -ens ha portat un bon mal de cap- de manera que s'ha anat adequant tant el seu model com les seves característiques, per arribar al que avui ja podem dir que és el projecte definitiu.

Els reglaments preveuen un calendari a partir de la seva publicació per les diferents etapes a seguir, des de l'autoqualificació fins al lliurament de la placa, i també per a les publicacions posteriors de les guies informatives amb totes les dades relatives als establiments hotelers, de forma que sigui oportú, per poder complir degudament aquestes etapes que es preveuen, que els reglaments, com he dit abans, siguin aprovats i publicats quan es disposi de tots aquests elements materials per poder seguir, d'aquesta manera, el calendari previst.

Per tant, si els reglaments, encara ara, no estan aprovats i publicats és amb la voluntat de trobar la màxima eficàcia, i d'acord amb el sector professional, amb el qual sempre s'ha treballat de manera directa i amb una total sintonia. Sembla -diuen i diguem- que és preferible esperar que passi la temporada d'estiu.

L'avaluació a practicar demana un conjunt molt extens de dades i, aquestes dades, si es produeixen durant l'època de les vacances d'estiu podrien suposar una alteració en el ritme habitual de treball en els diferents establiments, de manera que és aconsellable practicar l'autoqualificació i les revisions posteriors, amb tots els tràmits que es preveuen, una vegada acaba la temporada d'estiu. Però, de ben segur que es farà abans de començar la temporada d'hivern.

Confio, Sr. Tarrado, que aquestes explicacions han quedat o contesten la seva pregunta o les seves preguntes. Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Tarrado vol tornar a intervenir? Alguna repregunta al respecte?

Passem, doncs, al punt número 15, i últim punt de l'ordre del dia.

15- Resposta oral del Govern a la pregunta presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, per escrit de data 8 de juny de 1999, relativa al desenvolupament reglamentari de la Llei de tinença i de protecció d'animals.

La pregunta ha estat publicada al butlletí número 21/1999 de data d'avui.

Exposa la pregunta el Sr. Enric Tarrado. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta pregunta va en el mateix sentit que l'anterior. Doncs, passo a formular-la:

El dia 30 de juny de 1998, el Consell va aprovar la Llei de tinença i de protecció d'animals. La Llei va entrar en vigor el dia 30 de juliol següent.

En no menys de 25 apartats es preveu un desenvolupament reglamentari per a poder fer efectiva l'aplicació de la mateixa. Vist l'interès general que tenim en què les lleis que aprova aquest Consell General puguin ser aplicades, i en particular en aquest cas, demanem al Govern:

En quin estadi de redacció es troba el desenvolupament reglamentari de la referida Llei?

Quan preveu el Govern que podrà ser publicat?

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, Sra. ministra d'Agricultura, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern en la sessió d'ahir, dimecres dia 9 de juny, va aprovar els reglaments d'identificació i registre d'animals de companyia, i de servei de recollida d'animals abandonats i de la gossera oficial. Però no és perquè entressin ahir les preguntes, sinó que ja feia més d'un mes i mig que s'havien presentat al Govern. La setmana passada es van presentar per dir si no hi havia res a dir, doncs, que quedarien aprovats ahir.

Aquests reglaments, per tant, seran publicats al BOPA la setmana vinent.

Pel que fa a la resta de reglaments, i que aproximadament són uns 10, estan en fase

d'elaboració. Alguns d'ells es pensen publicar quan estigui aprovada i desenvolupada la Llei de ramaderia i conreu, com és el cas del Padral. De totes maneres, cal dir que el Padral, que és un registre d'animals de renda, doncs, ja fa anys que l'està utilitzant el departament d'agricultura i, per tant ja està en funcions, o bé, també quan es desenvolupi, per exemple, el protocol veterinari, que en aquest cas seria el cas del reglament de transport, importació i exportació, que de totes maneres també, d'alguna manera, ja estan regulats, doncs, amb tot el tema de la duana.

Pel que fa als altres reglaments, com el d'animals perillosos, ja s'ha fet un primer pas amb l'aprovació del Reglament d'identificació i registre d'animals de companyia. A més a més, en aquest tema cal veure la seva evolució perquè hi ha molta diversitat i controvèrsia, i per això ens agradaria veure com ho faran la resta de països.

I altres reglaments són de difícil aplicació a Andorra, com és el cas de l'experimentació.

Però de totes maneres, per acabar voldria dir, doncs, que quan es va elaborar el Projecte de Llei de tinença i de protecció d'animals ja es va treballar en aquests reglaments, i esperem, doncs, que puguin ser aprovats, ben aviat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol tornar a intervenir Sr. Tarrado?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Dins dels reglaments n'hi ha un que, almenys, ens preocupa bastant, i es cada dia més important, que és el Reglament dels gossos perillosos. Si us en heu adonat, cada dia n'hi ha més pels carrers, i sembla que proliferen moltíssim. Llavors jo voldria saber si hi ha alguna data per tal que puguem anar més tranquils pel carrer, que els senyors portin els gossos amb morrió i estacats, cosa que avui dia no es fa complir.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. ministra, vol contestar?

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies.

Bé, de data establerta no n'hi ha cap, però sí que el que ha de quedar clar és que amb el Reglament que es va aprovar ahir, que és el d'identificació i registre d'animals de companyia, ja és un primer pas. S'estan assentant les bases perquè la realització del Reglament de gossos perillosos i, si més no, la identificació registrada d'aquests animals, doncs, estigui molt més clara.

De totes maneres agraïm que vostè ens faci aquesta referència. Nosaltres ja tenim aquest neguit, i intentarem que estigui desenvolupat ben aviat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19.45h)